

الدلائل في حكم موالاة أهل الإشرāk

DOKAZI ZA PROPIS
PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA

Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

الدلائل
في حكم موالاتة
أهل الإشرāk

DOKAZI
za propis prijateljevanja
sa mušricima

imām, muwehhid, muhaddith
feqīh, mudžāhid, šehīd
šejhul-islām
Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Plav, Sandžak
safer 1430. hidžretske
mart 2009. godine

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Izdavač:

"K e l i m e t u l - H a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Naslov originala:

"Ed-Delā'il fī Hukm Muwālāt Ehli'l-Išrāk"

Prevod i prelom teksta:

Ebū Ahmed

Unos teksta:

Ebū Hafsa

Ebū Ahmed

Dizajn korice:

Ebū Merjem

Štampa:

"K e l i m e t u l - H a q q"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige

ili bilo kojeg njenog dijela

bez odobrenja izdavača je veoma

pohvaljeno i preporučljivo

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred nepravednim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravednom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar ubije."²

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku."³

¹ hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim ''Sunenima'' od Ebū Se'ida el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

² hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha

³ hadīth bilježi imām Ahmed u svome ''Musnedu'' od Ebū Se'ida el-Hudrija

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

O AUTORU

On je *imām* Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb, *rahimehullāhu te'ālā*, unuk *mudžeddida* ⁴ šejhul-islāma Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, *rahimehullāh*. Poznat je po svojoj vrijednoj knjizi "*Tejsīrul-'Azīzil-Hamīd fī Šerh Kitāb et-Tewhīd*" (komentar na "*Knjigu Tewhīda*" njegovog djeda, šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba). Rođen je 1200. hidžretske godine u ed-Dir'ijji, prijestonici selefijā, u vrijeme kada je ovo mjesto bilo puno velikih učenjaka. Naučio je Qur'ān napamet i učio je *ferā'id* (nasljedno pravo) od šejha 'AbdurRahmāna bin Humīsa.

Šejh Sulejmān bin 'Abdullāh je bio poseban u svome znanju i bio je simbol pamćenja (memorizacije). Posjedovao je duboko razumijevanje hadiskih nauka, prenosilaca, lanaca – *sahīha, hasena* i *da'īfa* do te mjere da se govorilo: "*On je najučeniji u pogledu prenosilaca hadithā, upoređujući sa ostalim u ovoj zemlji*".

On je bio *'ālim, feqīh, mufessir* i *usūli*. Njegova kaligrafija je bila tako divna da niko nije mogao da se poredi s njim u to vrijeme.

Šejh Sulejmān bin 'Abdullāh, *rahimehullāh*, je bio poznat po svom žaru prema istini i svom naređivanju dobrih, a zabranjivanju loših djela i bio je nadaleko poznat

---

⁴ obnovitelj, reformatora

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

po svojoj ljubomori prema dīnu. Postoje mnoge knjige i rasprave napisane od strane šejha Sulejmāna, a neke od njih bi bile:

- *"Ed-Delā'il fi Hukm Muwālāt Ehlil-Išrāk"* ⁵
- *"Ewthaq 'Urā el-Īmān"* (*"Najčvršća veza imāna"*) ⁶
- *"Hāšijat 'alā el-Muqni' fi el-Fiqh"* u tri velika toma
- *"Et-Tewdhīh 'an Tewhīd eh-Hallāq"* ⁷

Godine 1233., nakon što je Ibrāhīm-paša, sin Muhammeda (Mehmeda) Alija napao zemlje Arapa i poveo ofanzivu protiv muwehhidā, te nakon što su Osmanlije osvojile prijestonicu muslimanskih učenjaka ed-Dir'ijje, neki ljudi su saradivali sa Ibrāhīm-pašom i izdali muwehhide, pa je Ibrāhīm-paša poslao po šejha Sulejmāna i onda ga je izveo ispred velike skupine. Naredio da se različite nemoralne i zle stvari dovedu ispred šejha u cilju da ga naljuti i isprovocira.

Na kraju je Ibrāhīm-paša svojim trupama naredio da šejha razapnu na krst ⁸ i da onda otvore paljbu na njega.

---

⁵ Koja je pred vama

⁶ O obavezi i vrlinama prijateljavanja, odanosti i vjernosti prema mu'minima, lojalnosti prema njima, ljubavi prema njima i pomaganja njima

⁷ Ovu knjigu neki pripisuju *imāmu* Sulejmānu bin 'Abdullāhu, *rahimehullāh*, ali je ovo pogrešno. Ono što je ispravno je to da je ona napisana od strane njegovog oca (zajedno sa dva druga učenjaka). Vidi knjigu *"Da'āwā el Munāwi'in"*

⁸ Bilo da je Ibrāhīm-paša ovo uradio iz svog sopstvenog neprijateljstva prema tewhīdu i islāmu ili je to uradio jer mu je

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Njegove trupe su ispaljivale svoje metke u šejha, a on je sve to strpljivo podnosio, sve dok nisu rastrgli njegovo tijelo u komade. Nakon toga je njegova glava poslata kao poklon u osmansku prijestonicu Istanbul.⁹

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ
قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

"Ima vjernika koji ispunjavaju zavjet dat Allāhu, ima ih koji su poginuli, i ima ih koji to očekuju - nisu ništa izmjenili."¹⁰

Molimo Allāha da primi *imāma* Sulejmāna bin 'Abdullāha, *rahimehullāh*, kao *šehīda* na Njegovom putu.¹¹

---

tako bilo naređeno od njegovih britanskih gospodara, ovaj postupak dovoljno govori o neprijateljstvu osmanlijske države prema tewhīdu i njegovim nosiocima

⁹ Za punu, kompletniju biografiju *imāma* Sulejmāna bin 'Abdullāha vidi djelo "*Ulemā' Nedžd*" (1/293) i "*El-A'lām*" (3/129) i takodje i "*Unwān el-Medžd fi Tarīh Nedžd*"

¹⁰ sūrā el-Ahzāb, 23. ājet

¹¹ A ovaj događaj (ubijanje šejha Sulejmāna) je razlog da je *imām* napustio ovaj svijet ne dovršivši svoj *šerh* (komentar) "*Kitābut-Tewhīda*"

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

UVOD U RISĀLU (POSLANICU) "ED-DELĀ'IL"

Šejh el-Welīd ibn 'AbdurRahmāna ibn Muhammed Ālu Furjān u uvodu svoga tahqīqa (valorizacije) knjige "Ed'Delā'il..." kaže:

"El-welā' wel-berā' su dva velika temelja od principā (temeljā) islāma i oni su manifestacija i razlika između ehliš-sunneta wel-džemā'ata i drugih grupa. A ovo prati činjenica da je to od najvažnijih uslova 'Lā ilāhe illAllāh'."

A ova risāla (poslanica) je posebno o onima koji pomažu kāfire protiv muslimana, napisao ju je šejh Sulejmān bin 'Abdullāh, *rahimehullāhu te'ālā*, kada su kāfirsko Osmansko carstvo i njegovi egipatski saveznici izvršili invaziju na zemlje muwehhidā unutar Arapskog poluostrva.

Naime, između 1226. i 1233. godine vojska Osmanlija je izvela napad na predio Nedžda, nastojeći da uguši da'wu tewhīda. U toku tog perioda mnogi od onih koji su se pripisivali islāmu su pomogli ovu neprijateljsku vojsku protiv muslimana, pa su učenjaci Nedžda izdali *fetwe* da je svako ko pomogne kāfirima (protiv muslimana) - *murtedd*.

Tada je šejh Sulejmān bin 'Abdullah Ālu Šejh, *rahimehullāhu te'ālā*, sabrao *risālu* (poslanicu) "Ed-Delā'il...", u kojoj je utemeljio (dokazao) da je svako ko sarađuje sa

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

kāfirima - *murtedd* (otpadnik) i spomenuo je 21 dokaz za to.

12

U pogledu teme *mudhāhere* (pomaganja kāfira protiv muslimana), nije napisana nijedna knjiga sa takvom jasnoćom, ni prije ni poslije ove. A *imāmi* Nedžda su imali običaj savjetovati *tullābul-'ilm*¹³ da nauče ovu poslanicu napamet, da bi im bila stalno "na vrhu jezika".

Ovo je razlog zašto je šejh el-Welīd Ālu Furjān rekao: "Šejh el-Mu'ammer 'Abdul'Azīz el-Muršad ju je (*risālu*) mnogo puta napamet citirao pred imāmom 'Abdullāhom bin 'AbdulLatīfom Ālu Šejhom. A činjenica da je ovo¹⁴ bila važna briga uleme Nedžda se jasno vidi u riječima šejha Ibn Qāsima u "Durerus-Senijje..." (12/48) i šejha Ibrāhīma ibn Muhammeda Ālu šejha, *rahimehullāh*, u uvodu na "Tejsīrul-'Azīzil-Hamīd" (13)."

A ova *risāla* je postala proširena u krugovima znanja i studenti je spominju prosto kao "Ed-Delā'il" ("Dokazi").

---

12 A oko 50 godina nakon što je šejh Sulejmān napisao ovu poslanicu, Osmanlije su još jednom izvršili invaziju protiv da'we tewhīda, a tada je šejh Hamed bin 'Atīq, *rahimehullāh*, napisao sljedeću knjigu, razjašnjujući propis o onima koji saradjuju s mušricima protiv muslimana; i on je također protekfirio sve pomagače (nevjernika protiv muslimana). Knjiga se zove "Sebil en-Nedžāti wel-Fikāh...". Ove dvije knjige ("Ed-Delā'il..." i "Sebil en-Nedžāh...") su glavne knjige u pogledu teme saradnje (prijateljevanja) sa mušricima, napisane od strane selefā

¹³ studente znanja, tragaoce za znanjem

¹⁴ memorizacija, pamćenje napamet ove poslanice

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

الدلائل
في حكم موالاتة
أهل الإشرāk

DOKAZI
za propis prijateljevanja
sa mušricima

imām, muwehhid, muhaddith
feqīh, mudžāhid, šehīd
šejhul-islām
Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Znaj, Allāh ti se smilovao, da:

Ako osoba ispolji *muwāfaqah*¹⁵ sa mušricima u pogledu njihovog dīna,¹⁶ iz *khawfa*¹⁷ od njih, *mudārāh*¹⁸ prema njima, ili iz *mudāhanah*¹⁹ da bi otklonio njihovo zlo –

---

¹⁵ *Muwāfaqah*: harmonija, saglasnost, slaganje

¹⁶ U ovom kontekstu *dīn* ima značenje "način života" ili "strasti"; a imām Hamed bin 'Atiq en-Nedždi, *rahimehullāh*, u svojoj knjizi "Sebil en-Nedžāti wel-Fikāk..." razjašnjava ovo mnogim dokazima. Na primjer, 120. ājetom sūre el-Beqare:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَادِيَ ۗ وَلَنْ يَبْرِيءَ

أَتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

"Ni Jevreji ni kršćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvatiš njihovu vjeru. Reci: 'Allāhovo put je jedini pravi put!' A ako bi ti slijedio njihove strasti, nakon Objave koja ti dolazi – od Allāha te niko ne bi mogao zaštititi niti odbraniti."

A imām Hamed je spomenuo još drugih ājeta koji dokazuju da je ono na šta se misli "slijeđenjem njihovog dīna" zapravo – "slijeđenje njihovih strasti", jer *dīn* (vjera) *kāfira* nije ništa drugo nego njihove strasti. Kao što je Uzvišeni Allāh u 49. ājetu sūre el-Mā'ide rekao:

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

"I sudi im prema onome što Allāh objavljuje i ne slijedi njihove strasti",

a to znači: "Slijedi šeri'at *tewhīda*, a ne zakonodavstva širka, *kufra*, *nifāqa* i *riddeta*".

¹⁷ *Hawf*: strah, kukavičluk,...

¹⁸ *Mudārāh*: prijateljstvo, prijateljevanje, popustljivost, blagost,...

¹⁹ *Mudāhanah*: kompromitovanje, ulagivanje, laskanje, umiljavanje, munafikluk (licemjerstvo), obmana, varka, prevara,...

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

onda je zaista on *kāfir* baš kao i oni, ²⁰ pa makar on prezirao njihovu vjeru i mrzio ih, a volio islām i muslimane. ²¹

---

²⁰ Imāmi su napravili razliku između pojmova *mudārah* i *mudāhanah*. Ispoljavanje *mudārah* mušricima je opravdano ako postoje posebna opravdanja koja su spomenuta u tekstovima. Pogledaj "*Durerus-Senijje...*" (5/35), a takodjer i "*El-Gurabā'*" (70) od el-Adžurrija. Riječ *mudāhanah* je korištena u značenju "kompromitovanje" u 8. i 9. ajetu sūre el-Qalem:

فَلَا تَطْعِ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوْا لَوْ تَدَّهِنُ فَيَدْهِنُوْا

"Zato se ne pokoravaj poricateljima. Oni bi jedva dočekali da ti popustiš (učiniš ustupak), pa da i oni popuste (učinili ustupak)." *El-Hāfidh* Ibn Hadžer el-Asqalānī je rekao u djelu "*Fethul-Bārī'*" (10/454): "*El-Qurtubī* je rekao, sljedeći 'Ijjāda: "Razlika između *mudārah* i *mudāhanah* je: *Mudārah* uključuje žrtvovanje dunjalučkih stvari za uzdizanje bilo druge dunjalučke stvari, ili stvari dīna, ili obje zajedno. A *mudāhanah* je napuštanje stvari od dīna za stabilnost dunjalučkih stvari".

A u (10/528) on spominje: "*Ibn Bettāl* je rekao: *Mudārah* je respekt muslimana (prema braći muslimanima), i bivanje ljubazan prema ljudima, obraćajući im se, pričajući njima fino, učtivo, izbjegavanje grubog govora sa njima – a ovo je jedan od najjačih načina da se ostane ujedinen. Neki ljudi misle da *mudārah* je *mudāhanah* ali ovo je neispravno... Razlika je ta da *mudāhanah* vuče korjen iz *dihān* (obmana, prevara, varanje) – u smislu da čovjek ispoljava, prikazuje nešto, istovremeno krijući ono što je zaista unutar njega. A učenjaci su objasnili to upoređivanjem sa "druženjem sa *fāsiqom* (grješnom, nepokornom osobom), a spolja pokazujući zadovoljstvo sa onim na čemu je on, bez zabranjivanja njemu toga". A što se tiče *mudārah*, to je biti blag sa osobom neznaicom, podučavajući je, ili sa *fāsiqom* (koji je musliman) zabranjujući mu, ali ne biti grub, žestok prema njemu niti govorom, niti djelom – pogotovo ako to vodi do ujedinenja (zajedništva)."

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Ovakav je slučaj ako ništa nije došlo od njega, izuzev to... A šta tek reći ako je on u zemlji pobune (protiv muwehhidā), ako se pokori njima, uđe u pokornost njima i pokaže slaganje sa njihovom lažnom vjerom, ako im pomogne na njoj podrškom i imetkom, ako se ujedini sa njima i prekine vezu između sebe i muslimanā i postane od vojnika širka i *qibābā*²² i njegovih pripadnika – nakon što je bio od vojnika *ihlāsa*²³ i *tewhīda* i njegovih pripadnika?

Što se ovakvog čovjeka tiče, nijedan musliman neće sumnjati da je on *kāfir*, od najžešćih neprijatelja Allāha i Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*. I niko nije izuzetak iz ovog (propisa), osim *mukraha*²⁴ (prisiljenog).

---

²¹ Ovo je odgovor murdžijama, koji kažu da ako pomagač (nevjernicima protiv muslimana) "*mrzi kufr*" i "*voli islām*" – onda je on i dalje musliman

²² *Qibāb*: kupole (na vrhu grobova, grobnica ili turbadi, mauzoleja i na krovu palata i vladinih zgrada). Oblik jednine je *kube* što znači – kupola, a množina je *qibāb* (kubad ili kupole)

²³ Iskrenost, čistoća od širka i njegovih sljedbenika i udaljenost od njih

²⁴ Izvedeno od riječi *ikrāh* u značenju: "*Sila, prisila, tjeranje, primoravanje itd.*" *Mukrah* jezički znači: "*Neko ko je prisiljen, natjeran, potčinjen...*" Samo ova vrsta osobe je opravdana zbog 106. i 107. ājeta sūre en-Nahl:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ
بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A *mukrah* je onaj koga uhvate mušrici, a onda mu kažu:

"Učini kufr!" ili *"Uradi to i to... Ako ne uradiš. Mi ćemo ti učiniti to i to i ubiti te."*

Ili ga uzmu i muče ga sve dok se ne složi sa njima. Njemu je dozvoljeno da se sa njima složi svojim jezikom, dok mu je srce smireno u *īmānu*.²⁵

"Onoga koji učini Allāhu kufr, nakon svog īmāna - osim onoga koji je prisiljen, a srce mu ostane smireno na īmānu - čeka Allāhova kazna. A one koji otvore svoja prsa kufru - stići će srdžba Allāhova i njih čeka patnja velika. ovo je zato što oni više vole dunjalučki život nego āhiretski. A Allāh neće ukazati na pravi put kāfirima (narodu nevjerničkom)."

Imām Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, kaže u pogledu ovoga ājeta, nakon što je spomenuo ovaj ājet: "Tako Allāh nije opravdao nikoga osim mukraha, čije srce je čvrsto na īmānu i tewhīdu, a nužno (darūrom) je poznato da je nemoguće prisiliti nekoga da promijeni svoje vjerovanje; ali je moguće promijeniti njegov govor ili djela. Pa je ovaj ājet razjasnio da ko god izgovori riječ kufra ili uradi djelo kufra - on je zaista postao kāfir - sa izuzetkom mukraha (prisiljenog) koji je čvrst na tewhīdu u svome srcu; a kao što je spomenuto u ājetu, on je postao kāfir zbog toga što je preferirao (više volio) dunjalučki život, a ne zato što je promijenio svoje vjerovanje." Pogledaj: "Tarīh Ibn Gannām" (344)

²⁵ To je dozvoljeno, a ne obavezno. Bolje je i vrijednije (*efdal*) za *mukraha* da bude strpljiv i da ostane nepokolebljiv na tewhīdu - posebno ako je on učena osoba, da bi tako bio primjer drugima. Kao što je spomenuto u hadīthu Ebū Derdā'a: *"Moj prijatelj (Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem) nas je savjetovao riječima: "Ne počini širk, pa makar bio isječen i spaljen."* Ovakv hadīth su zabilježili Ibn Mādže i el Bejheki. Vidi *"Sahih et-Tergīb"*

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A učenjaci su se složili (postigli *idžmā'*, tj. konsenzus) o tome da je svako ko izgovori riječ kufra u šali – uznevjerovao (postao nevjernik). Pa kakav bi bio propis onoga koji ispolji kufr iz straha i žudnje (pohlepe) za ovosvjetskim koristima?

A ja ću spomenuti dokaze za to, uz Allāhovu podršku i Njegovu pomoć.

---

(566). Također i poznati hadīth: *"Tri osobe će iskusiti slast imāna... i onaj koji mrzi da bude vraćen u kufr kao što bi mrzio da bude bačen u plamtećui vatru."* Ovaj hadīth su zabilježili el-Buhārī i Muslim

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Prvi dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

”Ni Jevreji, ni kršćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvatiš njihovu vjeru.”²⁶

Tako nas je On obavijestio da Židovi, kršćani, a slično i mušrici, nikada neće biti zadovoljni Allāhovim Poslanikom, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, sve dok on ne bi slijedio njihovu vjeru i svjedočio da su oni na istini.

Onda je On rekao:

قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ

الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

”Reci: 'Allāhov put je jedini pravi put!' A ako bi ti slijedio njihove strasti, nakon onog znanja (Objave) koje ti je došlo, od Allāha te niko ne bi mogao zaštititi niti odbraniti.”²⁷

---

²⁶ sūra el-Beqare, 120. ājet

²⁷ sūra el-Beqare, 120. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A u drugom ājetu:

إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

"Tada bi ti bio od *dhulumćara* (nasilnika)." ^{28 29}

Pa ako bi Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, slijedio njihovu vjeru, samo spoljašnje, ³⁰ bez vjerovanja

---

²⁸ Ova riječ znači: "Oni koji čine *dhulm*" – što znači opresija, grijehenje, nepravda... a najčešći oblik *dhulma* (a koji je ujedno i veliki širk ili kufr) je spomenut u 13. ājetu sūre Luqmān:

إِنَّ الْبَشَرَ لَظَلَمٌ عَظِيمٌ

"Zaista je širk najveći *dhulm*."

Također u 106. ājetu sūre Jūnus:

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

"I ne moli pored Allāha nekoga ko ti ne može donijeti korist niti ti štetiti. A ako bi tako uradio – zaista bi bio jedan od *dhulumćara*."

Također i u 45. ājetu sūre el-Mā'ide:

وَمَنْ لَمْ يَتَّخِمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

"Oni koji ne sude po onome što je Allāh objavio – pravi su *dhulumćari*."

²⁹ sūra el-Beqare, 145. ājet

³⁰ Tj. samo prividno, vanjštinski

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

srcem, ³¹ već samo iz straha od njihovog zla i iz *mudāhanah* – on bi bio jedan od *dhulumćarā*.

Šta je onda sa onime koji obožavaocima *qūbur* ³² i kubetā ispolji da su oni na istini i ispravnoj uputi? Zaista, oni ne bi bili zadovoljni (nečim drugim), izuzev ovim!

---

³¹ Pošto je primio znanje od Allāha, za Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, bi bilo nemoguće da vjeruje u nešto drugo, mimo islāma

³² *Qubūr*: Množina od *qaburovi*, tj. grobovi, grobnice, mauzoleji, turbad itd.

Drugi dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمَّ عَن دِينِكُمْ إِن
أَسْتَطَعُوا ۖ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُم عَن دِينِهِ ۖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

”Oni neće prestati boriti se protiv vas, sve dok vas ne odvrata od vjere vaše, ako budu mogli! A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu i kao nevjernici umru – njihova djela biće poništena na ovome i drugome svijetu. Oni će biti stanovnici vatre i u njoj će vječno ostati.”³³

Tako nad je On obavijestio da se kāfiri neće prestati boriti protiv muslimana sve dok ih ne odvrata od njihovog *dīna*, ako budu u stanju da to urade.

I On nije dozvolio slaganje sa kāfirima iz straha za svoj život, imetak i čast. Naprotiv, On nas je obavijestio da je

---

³³ sūra el-Beqare, 217. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

svako ko se sa njima složi, u cilju da odbije njihovu štetu od sebe, i nakon što su se oni borili protiv njega — *murtedd* (otpadnik). Tako, ako umre na svom *riddetu* (otpadništvu), nakon što su se mušrici borili protiv njega, onda je on od stanovnika vatre koji će u njoj vječno boraviti.

Pa šta sa onime koji se složi sa mušricima, a da se oni protiv njega nisu ni borili? Pa, ako nema opravdanja za onoga koji se složi sa njima nakon što su se oni borili protiv njega – onda znaš da oni koji njima odu i žure da budu u harmoniji sa njima – bez ikakvog straha ili borbe – da su oni čak i manje vrijedni da imaju opravdanja; te da su oni *kāfiri*, *murteddi*.

Treći dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ
تُقَدَّةً

”Neka vjernici ne uzimaju za ewlijā’³⁴ nevjernike, kad ima vjernika. A onaj ko to čini – sa Allāhom nema ništa. To učinite samo ako se bojite (štete od) njih.”³⁵

Pa je On, Slavljeni, vjericima zabranio da uzimaju nevjernike za ewlijā’, prijatelje i drugove umjesto vjernikā – čak i ako su oni u stanju straha (boje se) od njih. I On je obavijestio da svako ko to uradi ”**sa Allāhom nema ništa**”; drugim riječima, on nikad neće biti od Allāhovih ewlijā’ kojima je obećano spasenje na āhiretu. ”**Osim ako se bojite (štete od) njih**”; a to je da je osoba potčinjena od strane njih i da im nije u stanju pokazati neprijateljstvo, i tako

---

³⁴ Ewlijā’: prijatelji, pomagači, podrživači, zaštitnici,... Oblik jednine je welijj: prijatelj, pomagač, podrživač, zaštitnik,...

³⁵ sūra Ālu Imrān, 28. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

ispolji prijateljstvo prema njima, ³⁶ dok je njegovo srce i dalje čvrsto na *bagdā* i *'adāwe*, ³⁷ iščekujući da taj

---

³⁶ Ali ovo ne znači da je dozvoljeno pomoći kāfirima protiv muslimana (*mudhāhera*). Jer *ikrāh* (prisila), ako je to istinska prisila, onda je dozvoljeno reći riječi kufra i učiniti djela kufra, sve dok to ne uključuje povređivanje drugog muslimana; a ako to obuhvata povređivanje drugog muslimana – onda to nije dozvoljeno u skladu sa *idžmā'om* – jer mu nije dozvoljeno da ubije brata u ime (očuvanja) svog sopstvenog života.

En-Newewī, *rahimehullāh*, kaže: "Što se tiče ubijanja (muslimana), onda to nije dozvoljeno čak ni pod *ikrāhom* – u skladu sa *idžmā'om*." ("El-Minhādž Šerh Sahih Muslim ibn Hadždžāadž", 18/16. i 17.)

Ibn Redžeb el-Hanbeli, *rahimehullāh*, je rekao: "Učenjaci su saglasni na činjenici da ako je neko prisiljen da ubije muslimana – onda mu i dalje nije dozvoljeno da ga ubije. Jer je on zapravo izabrao da ubije tu drugu osobu u cilju da spasi svoj sopstveni život i da ne bude ubijen. A o ovome postoji *idžmā'* učenjaka da je to *dhulm*." ("Džāmi' el-Ulūmi wel-Hikem", 2/371)

Šejhul-islām Ibn Tejmije, *rahimehullāh*, je u pogledu onih koji su prisiljeni od strane Tatara (da im pomognu protiv muslimana) rekao: "Čak iako je on prisiljen da se bori (protiv muslimana) u ovo vrijeme fitne, i pored toga njemu nije dozvoljeno njemu da se bori. Naprotiv, obaveza mu je da uništi svoje oružje i da bude strpljiv dok nije ubijen... Nema sumnje da je obaveza njemu da, ako je prisiljen da bude prisutan (na bojnopolju), da se ne bori – čak iako muslimani završe ubijanjem njega... Zaista njemu nije dozvoljeno da ubije drugog muslimana, prema *idžmā'u*. Stoga, ako je on prisiljen i prijećeno mu je da će biti ubijen u slučaju da ne ubije drugog muslimana – onda mu i dalje nije dozvoljeno da ubije nekoga u ime neubijanja njega. Nije dozvoljeno da se učini *dhulm* nekome drugome u ime neubijanja sebe (spasa svoga života)." (*Medžmū'ul-Fetāwā*", 28/538. i 539.)

³⁷ *Bagdā*: Mržnja. *'Adāwe*: Neprijateljstvo, animozitet. Kao što se pojavljuje u 4. ājetu sūre el-Mumtehine:

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

preventivni faktor (prepreka) nestane – i kad jednom nestane, on se vraća u neprijateljstvo i mržnju.

Pa šta je onda sa onim koji uzme njih za *ewlijā'* umjesto vjernikā, bez ikakvog opravdanja – osim toga da je dao prednost životu na ovom svijetu nad āhiretom, i jer se bojao mušrikā, umjesto da se boji Allāha?

A Allāh strah od njih nije učinio prihvatljivim opravdanjem. Naprotiv, On je rekao:

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

”To vas samo šejtān plaši pristalicama svojim. A ne bojte se njih, već se bojte mene, ako ste vjernici!”³⁸

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ

”Divan uzor za vas je Ibrāhīm i oni koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: "Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima kojima, umjesto Allāhu, 'ibādet činite; mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja ce između nas ostati sve dok ne budete u Allāha, Njega jedinog, vjerovali!”

³⁸ sūra Ālu Imrān, 175. ājet. A On je takodje rekao u 44. ājetu sūre el-Mā'ide:

Četvrti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُم
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

”O vjernici, ako se budete pokoravali onima koji ne vjeruju, vратиće vas stopama vašim i bićete izgubljeni.”³⁹

Pa je On, Uzvišeni, obavijestio da, ako bi se mu’mini pokorili kāfirima, nema sumnje da bi ih ovi odvratili od islāma, zato što oni zaista nisu zadovoljni od njih ni sa čim manjim od kufra.

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

”I ne bojte se ljudi, već se bojte Mene! I ne prodajte Moje ājete za nešto što malo vrijedi”

Ovo je jasan odgovor Qur’āna protiv onih koji dozvoljavaju prodavanje Allāhovih ājeta u ime straha i dunjalučkih strasti. Nastavi da čitaš ovaj paragraf mnogo puta i shvatićeš zlo murđžija.

³⁹ sūra Ālu Imrān, 149. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

I On je obavijestio da bi oni, ako to učine, postali gubitnici na *dunjāluku* i na *āhiretu*. I On nije dozvolio slaganje sa njima i pokoravanje njima iz *hawfa* od njih.

A ovo je trenutna situacija – oni nisu zadovoljni sa onima koji se slažu sa njima, izuzev ako oni svjedoče da su oni (kāfiri) na istini, ako ispolje neprijateljstvo i mržnju protiv muslimana i prekinu podršku njima.

Onda On kaže:

بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

”Samo je Allāh vaš *mewlā*⁴⁰ i On je najbolji pomagač.”⁴¹

Pa nas tako On, Uzvišeni, obavještava da je Allāh *mewlā* mu'minā i njihov pomagač i da je On najbolji od pomagača. Zato je u *muwālātu* (odanosti i privrženosti) Njemu i u pokornosti Njemu dovoljno opskrbe i to je dovoljno protiv pokornosti kāfirima.

Teško Allāhovim robovima! Oni koji su znali *tewhīd*, bili odgojeni na njemu i uzeli ga kao svoju vjeru u jednom periodu vremena; kako su se oni odvojili od *muwālāta* Gospodaru svjetova, najboljem pomagaču – ka *muwālātu*

---

⁴⁰ *Mewlā*: gospodar, pomagač, zaštitnik...

⁴¹ sūra Ālu Imrān, 150. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

qibābima i njihovim pripadnicima; i bili zadovoljni time u zamjenu za *muwālāt* Onome u Čijoj je Ruci vlast nad svim.

بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

"A loše li zamjene za *dhulumćare*..."⁴²

---

⁴² sūra el-Kehf, 50. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Peti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ^ج

”Zar je onaj koji slijedi Allāhovo zadovoljstvo kao onaj koji je Allāhovu srdžbu navukao i čije će prebivalište biti džehennem? A užasno je to boravište!”⁴³

Pa nas je On, Uzvišeni, obavijestio da nisu isti onaj koji slijedi Allāhovo zadovoljstvo i onaj koji slijedi Allāhovu srdžbu i čije će boravište biti vatra na Danu proživljenja.

I nema sumnje da upućivanje (usmjeravanje) *'ibādeta er-Rahmānu* jedinom, potpomaganje toga i pripadanje toj skupini – (da je to) od *ridwānullāh* (od onoga što Allāh voli i čime je zadovoljan).

I (nema sumnje) da je upućivanje (usmjeravanje) *'ibādeta kubbetima* i mrtvim ljudima, potpomaganje toga i pripadanje toj skupini – (da je to) od onoga što srđi Allāha.

---

⁴³ sūra Ālu 'Imrān, 162. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Stoga kod Allāha nisu isti oni koji podržavaju Njegov *tewhīd* i Njegovu *da'wu* sa *ihlāsom* i koji su od mu'minā i oni koji potpomažu *širk* i (potpomažu) upućivanje dovā mrtvima i koji su od mušrikā.

Pa ako oni kažu:

"(Naše opravdanje je:) Mi smo bili uplašeni!"

...biće im rečeno:

"Slagali ste."

A takodjer i:

"Allāh nije učinio hawf (strah) opravdanjem za slijeđenje onoga što Njega srdi i napuštanje onoga što On voli i čime je zadovoljan. A mnogi od ehlul-bātila (sljedbenika neistine) su napustili istinu jedino iz straha da će ih njihove dunjalučke stvari napustiti; inače, oni su i dalje potvrđivali istinu i vjerovali ⁴⁴ u nju; ⁴⁵ ali uprkos ovome – oni nisu bili muslimani".

---

⁴⁴ Arapska riječ upotrijebljena je *ja'teqidūn* – izvedena iz riječi *'aqīda* i *i'tiqād*

⁴⁵ Kao što Allāh spominje u pogledu faraona, odbijajući Musā'a i Hārūna ili odgovarajući Musā'u i Hārūnu, *'alejhimus-selām*, u 14. ajetu sūre en-Neml:

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

"I oni ih oholo odbiše iako su u sebi znali (imali jeqīn) da su istina; pa pogledaj kako su mufsidi (zločinci) završili."

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Šesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ

"Kad budu uzimali duše onima koji su se prema sebi ogriješili, meleki će ih upitati: 'Šta je bilo s vama?' "⁴⁶

Drugim riječima:

"U kojoj grupi ste vi bili? U skupini muslimana ili u skupini mušrika?"

Pa zbog toga što nisu bili u skupini muslimana, oni su isupili sa opravdanjem da su oni bili slabi i potlačeni; ali ih meleki nisu opravdali i rekli su im:

أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُجْرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

" 'Zar Allāhova zemlja nije prostrana, pa da se nekud iselite?' Zato će njihovo boravište biti džehennem, a grozno je to prebivalište."⁴⁷

---

⁴⁶ sūra en-Nisā, 97. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Niko ko ima razuma neće sumnjati da su stanovnici zemalja koje su se pobunile protiv muslimana – sa mušricima, u njihovoj grupi, u njihovom *džemā'atu* (zajednici).

Ovo je ovako, i pored činjenice da je ovaj ājet spušten u pogledu nekih ljudi iz Mekke koji su prihvatili islām, ali nisu učinili hidžru.⁴⁸ Pa kada su mušrici izašli na Bedr, oni su prisilili ove muslimane da se pridruže njihovim *saffovima* (redovima), pa su oni, iz straha, izašli.

Pa su ih muslimani (koji su emigrirali u Medīnu) na dan Bedra ubili i nakon što su saznali da su ih ubili, oni su zažalili i rekli:

"Ubili smo našu braću",

pa je Allāh objavio ovaj ājet u vezi njih.⁴⁹

---

⁴⁷ sūra en-Nisā, 97. ājet. I drugi važan ājet, u sūri el-Ankebūt, 56. ājet:

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّيَ فَاعْبُدُونِ

"O robovi Moji koji vjerujete zaista Moja zemlja je prostrana i zato činite 'ibādet Meni jedino."

⁴⁸ Kao što je u 72. ajetu sūre el-Enfāl:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّنْ لَّكُم مِّنْ وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا

"A što se tiče onih koji su povjerovali ali nisu hidžru učinili, vi im ne dugujete nikakvu zaštitu sve dok ne učine hidžru."

⁴⁹ Zabilježio ga el-Buhārī (4596, 7085), en-Nesā'i u svom "*Sunen el-Kubrā*" ("*Kitāb et-Tefsīr*", kao što je u djelu "*Tuhfet el-Ašrāf*", (5/166), et-Taberī u svom "*Tefsīru*" (5/234), el-Bejheqī u svom

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa šta je onda sa ljudima onih zemalja koji su bili na islāmu, a onda uklonili njegovu omču sa svojih vratova i pokazali saglasnost (slaganje) sa sljedbenicima širka u pogledu njihovog *dīna*, ušli u pokornost njima, dali im sklonište (zaštitu), podržali ih i napustili *ehlut-tewhīd* i slijedili drugo, mimo njihovog puta i obznanili da muwehhidi griješe, te je među njima postalo poznato psovanje njih (muslimana), njihovo vrijeđanje, posramljivanje, ismijavanje i izvrgavanje njih poruzi, a sve to zbog činjenice da su oni čvrsti na svom *tewhīdu* i zbog *sabura* na njemu i na *džihādu* na njegovom putu. I oni su im pomogli protiv sljedbenika *tewhīda* – dobrovoljno, a iz prisile; svojevolojno, a ne iz primoravanja.

Tako su mnogo preči (zaslužniji) da budu nazvani kāfirima i preči da budu bačeni u vatru ovi – nego oni koji nisu učinili hidžru zbog svoje velike vezanosti za svoju domovinu (rodno mjesto Mekku) i zbog straha od kāfira, koji su izašli u njihovoj armiji pod prisilom i strahom.

“*Es-Sunen el-Kubrā*” (9/12), et-Taberī u djelu “*El-Ewsat*” i Ibn Rahawejh i Ismā’īlī i Ibn Mundhir, kao i u “*Fethul-Bārī*” (8/263), Ibn Ebī Hātīm i Ibn Merdewejh u “*Ed-Dur el-Mendhūr*” (2/206), el-Bezzār u svom “*Musnedu*”, kao i el-Hajthemijevom “*Medžmū’ ez-Zewā’id*” (7/10)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A ako neko upita:

“Zar onima koji su ubijeni na dan Bedra ikrāh⁵⁰ nije bio opravdanje da izadju (zajedno sa mušricima protiv muslimana)?”

Biće mu odgovoreno:

“To nije bio ikrāh (prisila). Opravdanje prisilom se tu ne prihvata jer oni nisu imali opravdanja na početku stvari kad su oni (odabrali da) ostanu među kāfirima; tako da oni nakon toga nisu opravdani ikrāhom, jer su oni (sāmi) razlog za to (tj. oni su bili oni koji su odabrali da budu medju mušricima na samom početku), jer su boravili sa njima i napuštili hidžru (svojom sopstvenom odlukom)”.

---

⁵⁰ *Ikrāh*: Prisila, potčinjavanje, sila, pokoravanje, primoravanje

Sedmi dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ
بِهَا وَيُسْتَهْرَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى تَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ
غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ

”On vam je već u Knjizi objavio: Kad čujete Allāhove ājete da se poriču i da im se izruguje, ne sjedite s onima koji to rade sve dok ne stupe u drugi razgovor; inače, bićete kao i oni.”⁵¹

Tako je On, Slavljeni i Uzvišeni, spomenuo da je On spustio naredbu mu’minima u Knjizi⁵² da kada čuju da se

---

⁵¹ sūra en-Nisā, 140. ājet

⁵² Zabrana na koju cilja je:

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا
يُنسِينَا الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

”Kada vidiš one koji se riječima našim rugaju, udalji se od njih sve dok ne pređu na drugi razgovor. A ako te šejtān navede da zaboraviš, onda ne sjedi, nakon opomene, više s ljudima

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Allāhovi ajeti poriču i ismijavaju da oni ne bi trebali sjediti sa njima sve dok ne pređu na drugi razgovor; te da je svaki onaj koji sa ovima koji ne vjeruju u Allāhove ājete i ismijavaju ih sjedi u vrijeme njihovog kufra i ismijavanja – (da je on) baš kao i oni. I On nije napravio razliku između *hā'ifa*⁵³ ili drugog, mimo njega, izuzev *mukraha* (prisiljenog).

Ovo je bilo kada su oni bili svi u jednoj istoj zemlji, za vrijeme the zore (početka) islāma. Pa šta je onda sa onim koji je u prostranost, dostojanstvu (časti) i različitim zemljama islāma – a onda pozove kāfire i ismijače Allāhovih ājeta da dođu u njegovu zemlje, prihvati ih kao saveznike, prijatelje i pomagače, čuje njihov kufr i njihovo ismijavanje i to odobri (sa tim se složi, saglasi), te im pomogne u protjerivanju *muwehhidā*?!⁵⁴

---

dhulum'arima." (sūra el-En'ām, 68. ājet). Vidi "*Tefsīr el-Qur'ān el-'Adhīm*" od Ibn Kethīra (1/567)

⁵³ *Hā'if*: Neko sa *hawfom* (strahom)

⁵⁴ SubhānAllāh, kao da je *imām* govorio o današnjici – u pogledu onih koji mole cioniste i krstaše da dodju u zemlju Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*

Osmi dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

"O vjernici, ne uzimajte Židove i kršćane za ewlijā'! Oni su ewlijā' jedni drugima! A onaj od vas koji njih uzme za ewlijā' – on je od njih. Allāh uistinu neće ukazati na pravi put narodu kāfirskom (kāfirima)." ^{55 56}

---

⁵⁵ Ashāb Hudhejfe, radijallāhu 'anhū, je rekao: "Svaki od vas bi trebalo da se boji da bi mogao da postane Židov ili kršćanin, a da to i ne zna. A onda je proučio: "A ako ih bilo ko od vas uzme za prijatelje, za evlije onda je on sigurno jedan od njih." " Vidi "Ed-Durr el Mendhūr" (3/100)

⁵⁶ sūra el-Māide, 51. ājet. U ājetima el-Mā'ide, 52. i 53. Allāh razjašnjava i više:

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ
أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ تَدْمِينًا ﴿٥٦﴾

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa je On, Slavljeni, mu'minima zabranio da uzimaju Židove i kršćane za ewlijā'. I obavijestio je da svako od mu'mina ko ih uzme za ewlijā' – jedan od njih.⁵⁷ A sličan ovome je i propis o svakome ko se ujedini sa kāfirima od medžūsijā (vatropoklonika) i drugim mušricima (mnogobošcima) – (onda je on) jedan od njih.

Ako bi se neko raspravljao (pokušao dokazati) da upućivanje 'ibādeta qibābima i prizivanje mrtvih "svetaca" nije širk (mnogoboštvo) – i da počinioci toga nisu mušrici; onda je ova stvar postala očigledna⁵⁸ a njegova arogancija i kufr su postali jasni.

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْتُوا لَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ ءَيْمَانِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ
أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا خٰسِرِينَ

"I ti vidiš one u čijim srcima je bolest kako žure njima (govoreći): 'Bojimo se da nas (od njih) kakva nevolja ne zadesi!' A Allāh će pobjedu ili nešto drugo od sebe dati, pa će se oni zbog onoga što su u dušama svojim krili kajati. A oni koji vjeruju će reći: 'Jesu li to oni koji su se zaklinjali Allāhom, najtežom zakletvom, da su zaista s vama?' Njihova djela će biti poništena i oni će nastradati."

⁵⁷ U pogledu ājeta: **"A onaj od vas koji ih za ewlijā' uzme - on je (jedan od) njih"** (sūra el-Mā'ide, 51. ājet), el-allāme Ibn Hazm, rahimehullāh, je u djelu "El-Muhallā" (11/138) rekao: "Ispravno je da se ovaj ājet treba uzeti jedino jezički (literarno), u značenju da je on kāfir iz grupe kāfira; i ovo je istina i pitanje oko kojeg se neće razići ni dva muslimana."

⁵⁸ Raspravljanjem u korist onih koji obožavaju druge mimo Allāha on je postao od njihovih ewlijā

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A On, Slavljeni i Uzvišeni, nije napravio razliku između *hā'ifa* (onoga koji se plaši) i drugih mimo njega. Naprotiv, On je, Uzvišeni, obavijestio ⁵⁹ da oni u čijim srcima je bolest to rade zbog straha of nesreća. ⁶⁰

Slično je i stanje onih *murteddā* – oni su se bojali nesreća. Iz njihovih srca je nestalo sve što je postojalo od *īmāna* u Allāhovo istinito obećanje da će dati pobjedu *ehlut-tewhīdu*. ⁶¹ Pa su oni pojurili i žurno otišli sljedbenicima širka, u strahu od nevolja.

---

⁵⁹ U 52. ājetu sūre el-Mā'ide, Allāh je u pogledu njih obavijestio:

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ

“I ti vidiš one u čijim srcima je bolest kako žure prema njima (govoreći): ‘Bojimo se da nas (od njih) kakva nevolja ne zadesi’.”

⁶⁰ I ponovo *imām* razjašnjava da *hawf* (strah) nije opravdanje. Naprotiv pomagač (nevjernicima protiv muslimana) i dalje čini *riddet* (odmetništvo), što je jasan odgovor neo-murdžijama

⁶¹ A poznato je da *ikrāh* (prisila) nikada ne mijenja vjerovanje u srcu (kao što je *ljubav prema islāmu, mržnja prema kufri*, itd.) Stoga mora biti čak i očiglednije da *sām* strah ne mijenja vjerovanje srca. Tako oni koji se boje kafira i dalje mogu “voljeti *islām*” i “mrziti *kufri*” – ali ih ipak *imām* opisuje kao *murtedde* (otpadnike), jer je njihov *īmān* prestao da postoji onog momenta kada su prijateljevali sa *kāfirima* protiv muslimana

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa je On (Uzvišeni) rekao:

فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ
مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

”A Allāh će pobjedu ili nešto drugo od sebe dati, pa će se oni zbog onoga što su u dušama svojim krili kajati.”⁶²

---

⁶² sūra el-Māide, 52. ājet

Deveti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
خَالِدُونَ

”Vidiš mnoge od njih prijateljuju sa kāfirima. Ružno li je ono što sami sebi pripremaju: da se Allāh na njih rasrdi i da u patnji vječno ostanu.”⁶³

Tako je On, Uzvišeni, razjasnio da prosto posjedovanje *muwālāta*⁶⁴ prema *kāfirima* – povlači Allāhovu srdžbu i vječnost u kazni,⁶⁵ čak iako je osoba *hā'if* (onaj koji se boji).

---

⁶³ sūra el-Māide, 80. ājet

⁶⁴ *Muwālāt*: Jezički prijateljstvo, prijateljevanje, lojalnost, alijansa, odanost, vjernost, privrženost, itd.

⁶⁵ Iako jezički postoji mala razlika, *imāmi* su napravili razliku između pojmova *tawalli* i *muwālāt*. Vidi djelo "*Awthaq Urā el Īmān*" (133) i "*Ed-Durerus-Senijje*" (5/201). *Muwālāt* spomenut u ovoj posljednjoj rečenici je u svom jezičkom, a ne u šeri'atskom (zakonodavnom) značenju. U šeri'atu su *imāmi* razdvojili značenje toga dvoga – pa tako *tawalli* znači lojalnost, alijansa, itd., dok *muwālāt* znači prijateljevanje, prijateljstvo, udruživanje... Ovako je

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

(Niko nije opravdan od ovog propisa) izuzev *mukrah*, sa stvarnim uslovima *ikrāha*.

A šta tek ako je ovo objedinjeno sa jasnim, otvorenim kufrom, a to je neprijateljstvo prema *tewhīdu* i njegovim sljedbenicima, sarađujući sa njima i pomažući da se iskorijeni *'ibādet* Allāhu jedinom i da se utemelji činjenje *'ibādeta* drugom mimo Njega? ⁶⁶

---

muwālāt je općenitiji, dok je *tavalli* specifičniji. Tako je svaka vrsta *tawalli*ja ujedno i *muwālāt*, ali svaka vrsta *muwālāta* nije *tawalli*.

⁶⁶ A šta je onda sa slučajem sarađivanja i pomaganju da se iskorijeni Njegovo zakonodavstvo – Qur'ān i sunnet – i pomaganju da se utemelje zakonodavstva koja se suprotstavljaju Njegovom zakonodavstvu – kao što su fabricirani (izmišljeni), ljudski načinjeni zakoni ili Jāsiq?

Deseti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا
اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

”A da su vjerovali u Allāha i vjerovjesnika i u ono što se njemu objavljuje – nikada njih sa *ewlijā'* ne bi uzeli. Ali, većina njih su *fāsiqūn* (veliki grijешnici).“⁶⁷

Tako je On (Uzvišeni) spomenuo da je *muwālāt* prema *kāfirima* nešto što negira *īmān* u Allāha, Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i u ono što je objavljeno njemu. Onda je On obavijestio da je razlog za to (da su oni uzeli *kāfire* za *ewlijā'*) zbog činjenice da su mnogi od njih *fāsici*. On nije napravio razliku između onoga koji se bojao nevolja i onoga koji se nije bojao.

Slično je stanje mnogih murteddā (danas) – prije svog otpadništva mnogi od njih su bili *fāsici*. Tako ih je to (*fisq*) odvušlo u ulazak u savez sa *kāfirima* i u *riddet* od *islāma*. Mi od Allāha tražimo utočište od toga.

---

⁶⁷ sūra el-Māide, 81. ājet

Jedanaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَيْكُمْ وَإِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدَ لَكُمْ وَإِنَّ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَشُرَّكُونَ

”A zaista šejtāni nadahnjuju (objavljaju) svojim štićenicima da bi se sa vama raspravljali. Pa ako biste im se pokorili – i vi biste, sigurno, mušrici postali.”⁶⁸

Ovaj ājet je spušten kada su mušrici rekli muslimanima:

”Vi jedete od onoga što ste vi ubili, a ne jedete od onoga što je Allāh ubio?”,

pa je Allāh objavio ovaj ajet.⁶⁹

---

⁶⁸ sūra el-En'ām, 121. ājet

⁶⁹ Prenosi se od 'Abdullāha Ibn 'Abbāsa, *radijallāhu anhumā*, pogledaj: Ebū Dāwūd u *”Sunenu”* (2818), en-Nesā'i u *”El-Mudžtebā”* (7/237), et-Tirmidhī u *”El-Džāmi”* i on ga je ocjenio kao *hasen garīb* (3069), el-Hākim u *”Mustedrek”* (4/233), et-Taberī u svom *”Tefsīru”* (8/17), el-Bejheqī u *”Es-Sunenul-Kubrā”* (9/241) i el-Furjābī, Ibn Ebī Šejbe, Abd ibn Humejd, Ibn el-Mundhir, Ibn Ebī Hātim, en-Nuhās, Ebū eš-Šejh, Ibn Merdewejh i et-Taberānī, kao što stoji u *”Ed-Durr el-Mendhūr”* (3/43).

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa ako je onaj koji se pokori mušricima dozvoljavanjem *mejjit* (mesa uginule životinje) postao mušrik – bez imalo pravljenja razlike između *hā'ifa* (uplašenog) i drugog mimo njega, izuzev *mukraha*; šta onda reći za onoga koji im se pokori dozvoljavanju *muwālāta* njima; ⁷⁰ bivajući sa njima, pomažući im, svjedočeći da su oni na *haqqu*, dozvoljavajući prolivanje krvi muslimana i uzimanje njihovog imetka, napuštajući skupinu muslimana i pridružujući se kampu (grupi) mušrika?!

Zaista su su mnogo preči (zaslužniji) kufra i širka u odnosu na one koji bi se sa mušricima složili u ohalaljivanju *mejjit* (mesa strvine).

---

⁷⁰ Zato upamti ovo pitanje i njegov odgovor, o brate u *tewhīdu*: Kakav je propis onoga koji dozvoljava *mudhāheru* kāfirima (potpomaganje njih protiv muslimana) prosto (samo) u ime *hawfa* (straha)?

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Dvanaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَأْتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ

الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

"I reci im vijest o onome kome smo dokaze Naše dali, ali se on od njih udaljio, pa ga je šejtān sustigao i on je zalutao."

⁷¹

Ovaj ājet je objavljen u pogledu pobožnog i bogobojnog 'ālima (učenjaka) za vrijeme potomaka Benū Isrā'īla, za koga se kaže da se zvao Bel'ām. ⁷² On je znao el-ism el-A'dham. ⁷³

Ibn Ebī Talha ⁷⁴ bilježi od Ibn 'Abbāsa, *radijallāhu anhumā*:

---

⁷¹ sūra el-E'rāf, 175. ājet

⁷² Bel'ām ibn Bā'ūrā'. U drugim predajama stoji Bel'am bez elifa. A u drugim predajama stoji Bel'ām ibn Āmir. Vidi: "Tefsīr" et-Taberija (13/257) i el-Hākim "Mustedrek" (2/325)

⁷³ Jezički: Najveće ime (Allāhovo)

⁷⁴ On je Ebūl-Hasan 'Alī ibn Sālim, sluga Ibn 'Abbāsa, *radijallāhu anhumā*. Umro je 142. godine. Vidi djelo "Et-Taqrīb" (402)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

"Kada im je Mūsā, *'alejhis-selām*, došao (tj. *džebbārīnima*),⁷⁵ Bel'āmu su došla djeca njegovih amidžā i njegov narod i rekli mu: 'Zaista je Mūsā veoma jak čovjek i on sa sobom ima mnoge ratnike. Ako nas on bude pobijedio, on će nas uništiti, pa moli Allāhu i traži od Njega da Mūsā'a i one koji su sa njim da ih okrene od nas'. Bel'ām je odgovorio: 'Zaista, ako ja budem dovio Allāhu protiv Musā'a – izgubiću i na dunjāluku i na āhiretu'. Ali, oni su nastavili da ga podstiču sve dok on nije počeo doviti za njih, pa je Allāh udaljio od onoga na čemu je bio (Istine); a o tome govore Njegove riječi: **"...ali se on od njih udaljio, pa ga je šejtān sustigao i on je zalutao."**⁷⁶

---

⁷⁵ *Džebbārīn*: Jezički "Ljudi ogromne snage, silnici". Ovi ljudi su spomenuti od 20. do 26. ājeta sūre el-Mā'ide

⁷⁶ Zabilježili su ga Ibn el-Mundhir i Ibn Ebī Hātim od Ibn 'Abbāsa, radijallāhu anhumā, kao što stoji u djelu "Ed-Durr el Mendhūr" (3/154). El-Hāfidh Ibn Kethīr, *rahimehullah*, je u svom "Tefsīru" (2/65) rekao: "Ovo je ono što je vidljivo u pogledu sebeba (uzroka) spuštanja ovoga ājeta. A čudno, štaviše daleka, štaviše pogrešna je tvrdnja osobe koja kaže da je njemu (Bel'āmu) bilo dato poslanstvo, ali ga je onda on odbacio"

Napomena: Lanac u kome 'Alī ibn Ebī Talha prenosi od Ibn 'Abbāsa se smatra slabim, jer 'Alī ibn Ebi Talha nikada nije sreo Ibn 'Abbāsa.

Ibn Hadžer je u "Taqrīb et-Tahdhīb" (4754): "Alī ibn Ebī Talha Sālim je bio sluga djece Ibn 'Abbāsa, živio je u Homsu. Prenosio je od Ibn 'Abbāsa kao mursal, a nije ga sreo."

On je takodje u "Tahdhīb et-Tahdhīb" (474), spominjući one koji prenose od Ibn 'Abbāsa, rekao: "I 'Alī ibn Ebī Talha kao mursal".

Takodje je Ibn Hadžer, *rahimehullāh*, u "Fethul-Bārī" (7/189) rekao: "A Ibn Merdewejh ga je prenio sa jakim lancem od 'Abdullāha ibn

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A Ibn Zejd ⁷⁷ je rekao:

”Njegove želje i strasti su bile sa njegovim narodom”,

tj. sa onima koji su se borili protiv Musā'a i njegovog naroda.

Pa je On, Uzvišeni, spomenuo stanje ovog izdajnika koji je napustio i odbacio Allāhove ājete nakon što mu ih je Allāh dao, čak i nakon što ih je razumio i bio od njihovih sljedbenika, ali ih je on onda odbacio (od njih se okrenuo), što znači da je napustio postupanje po njima.

A spomenuto je da njegovo napuštanje Allāhových ājeta predstavlja – pomaganje mušricima i podržavanje njih svojim mišljenjem, sa dovom protiv Musā'a, *'alejhis-selam*, i njegovih sljedbenika, dovom da ih Allāh okrene od njegovog naroda, zbog njegovog *hawfa* i simpatije prema svom narodu; iako je on znao Istinu i bio svjestan nje, govorio njome i svjedočio za nju i činio *'ibādet* (Allāhu). Ali, njegova pokornost svom narodu, svojim rođacima i svojim strastima, te njegova vezanost za zemlju odvratile su ga od postupanja po tome (po Istini) – i to je bilo *”napuštanje Allāhovich ājeta”*.

'Amra ibn el-'Āsa da je o Allāhovich riječima: **”i kaži im vijest Onome kome smo dokaze Naše dali, ali koji se od njih udaljio”** rekao: *”Objavljene su u pogledu Ummejje ibn Ebī es-Salta”*

⁷⁷ On je 'AbdurRahmān ibn Zejd ibn Eslem el 'Adewī. Umro je 182. godine. Vidi *”Et-Taqrīb”* (340)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A ovo je ono što je prisutno kod ovih *murteddā*, pa čak i gore. Jer, zaista im je Allāh darovao Svoje ājete koji sadrže naredbe (ispoljavanja) Njegovog *tewhīda* i prizivanja samo Njega jedinog, bez ikakvih partnera; i zabrane širka Njemu i prizivanje drugih mimo Njega; te naredbe *muwālāta* sa mu'minima, ljubav prema njima i pomaganje njih, držanje za Allāhovo uže, stajanje uz mu'mine; i naredbe neprijateljstva prema mušricima, mržnje prema njima, vođenja džihāda protiv njih i napuštanje njih; i naredbe za uništavanje kipova, iskorjenjivanje prostitucije, homoseksualizma i svih razvratnih stvari.

Oni su priznali i prihvatili (da su ova naređenja od Allāha), ali su ipak oni napustili sve to. Sigurno, oni su mnogo preči (vredniji) da budu okarakterisani "napuštanjem Allāhovitih ājeta", zaslužniji da budu nazvani *kāfirima* I *murteddima* nego li Bel'ām; ili (najmanju ruku) oni su baš kao i on.⁷⁸

---

⁷⁸ A ovo je upravo ono što se dešava u današnjim *murteddskim* režimima; štaviše, čak i gore

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Trinaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

”I ne budite naklonjeni onima koji čine *dhulm*, pa da vas vatra dotakne! Vi nemate drugih zaštitnika osim Allāha; inace, nema vam pomoći!”⁷⁹

Pa je On, Uzvišeni, spomenuo da naginjanje (naklonost) prema zločincima od *kāfirā* i *dhālima* za sobom povlači ulazak u vatru; i On nije napravio razliku između *hā'ifa* ili drugoga – izuzev *mukraha*.

Kako je onda sa čovjekom koji uzme naklonost njima (*kāfirima* i *dhālimima*) za svoj put (način života) ili kao nešto dobro; koji im pomaže sa svim čime može od imetka i savjeta i želi da vidi kraj *tewhīda* i njegovih sljedbenika i (želi) da vidi sljedbenike širka kako ih potčinjuju (ponižavaju)?! Zaista ovo je od najžešćeg kufra i naklonosti (prema *mušricima*).

---

⁷⁹ sūra Hūd, 113. ājet

Četrnaesti dokaz

Riječi Allāha, Slavljenog i Uzvišenog:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

”Onoga koji učini kufr u Allāha, nakon svog īmāna – osim onoga koji bude prisiljen, a srce mu ostane smireno na īmānu – te one koji otvore svoja prsa kufru ⁸⁰ čeka Allāhova srdžba i velika patnja. To je zato što više vole *dunjalučki* život nego život *āhireta*. A Allāh neće ukazati na pravi put narodu *kāfirskom* (*kāfirima*)”. ⁸¹

⁸⁰ Šejhul-islām Ibn Tejmije, *rahimehullah*, je u pogledu ovoga rekao: ”Ko god izgovori kufr, a da nije prisiljen na to – on je zaista otvorio svoja prsa kufru.” (”*Medžmū’ul-Fetāwā*, 7/599), a u (7/220) je rekao ”Ko god počini kufr, a da nije prisiljen na to – on je zaista otvorio svoja prsa kufru.”

⁸¹ sūra en-Nahl, 106. i 107. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa je On, Uzvišeni, donio *hukm* (propis) koji je nepromjenjiv: da je svako ko se okrene od ovoga *dīna* u *kufir* da je on *kafir*.

Bez obzira da li se opravdavao strahom za svoj život, imetak, porodicu ili ne; i (bez obzira) da li je počinio kufr i unutrašnje (svojim srcem) i spoljašnje (kroz djela) ili samo spoljašnje, a ne unutrašnje (tj. samo kroz djela, bez srca); i (bez obzira) da li je počinio kufr kroz svoja djela i svoj govor ili samo putem jednog od to dvoje, a ne i drugim i da li je on počinio kufr iz svoje želje da postigne neke dunjalučke koristi od mušrika ili nije – on postaje *kāfir* u baš svakoj situaciji, izuzev *mukraha*. A on (*mukrah*) je *magsūb* u našem jeziku.⁸²

Tako, ako je osoba prisiljena da učini kufr i ako mu je rečeno: "*Učini kufr ili ćemo te ubiti ili ćemo te zlostavljati*", ili ga mušrici uzmu i tuku ga (žestoko) i nije mu moguće da se otarasi (ovoga kažnjavanja) izuzev slaganja sa njima – onda mu je dozvoljeno da se sa njima složi spoljnjašnje (kroz djela ili govor), uz uslov da njegovo srce ostane smireno na

---

⁸² Izvedeno iz "*gasabe, jagsibu*", što ima značenje: prisiliti, prinuditi, primorati, osvojiti, potčiniti, silovati... a *magsūb* je onaj koji je potčinjen, pokoren, prisiljen, primoran...
Prema klasičnim lingvistima, *magsūb* je: "*Onaj ko je prisiljen da uradi nešto što ne voli sredstvima (putem) pokoravanja, prisile i primoravanja*". Pogledaj: "*Lisān el-'Arab*" (3/526) i "*El-Misbāh el-Munīr*" (2/729)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

īmānu, što znači: čvrsto utemeljeno na njemu i vjerovanje u njega.

A što se tiče toga da se on sa njima složi (saglasni) svojim srcem – onda je on kāfir, čak iako je *mukrah* (prisiljen). A ono što je vidljivo iz riječi *imāma* Ahmeda ⁸³ *rahimehullāhu te'ālā*, je da u prvoj situaciji on ne bi bio *mukrah*, izuzev ako su ga mušrici mučili.

Jer kada je Jahjā ibn Me'in ⁸⁴ ušao kod njega dok je on bio bolestan, ⁸⁵ on (Jahjā) mu je nazvao *selām* ali mu on (*imām* Ahmed) nije odgovorio na *selām*. Pa je Jahjā počeo da se opravdava, govoreći:

''Hadīth 'Ammāra ⁸⁶ (o Ahmede)! Allāh je rekao: 'Osim onoga koji je prisiljen a srce mu je smireno u vjeri'',

---

⁸³ On je šejhul-islām Ebū 'Abdullāh Ahmed ibn Muhammed ibn Hanbel ibn Hilāl ibn Esed eš-Šejbānī el-Mervezī. Živio je u Bagdadu, a umro 341. godine. Vidi ''*Et-Taqrīb*'' (14)

⁸⁴ On je Ebū Zekerijā Jahjā ibn Me'in ibn 'Awn el Gatafānī, *imām džerha i ta'dila*. Umro je 233. godine. Vidi ''*Et-Taqrīb*'' (597 strana)

⁸⁵ Za vrijeme iskušenja (fitne) koja je zadesila *imāma* Ahmeda, mnogi od njegovih bliskih studenata i saradnika učenjaka su mu došli da ga podsjetu da je dozvoljeno verbalno ispoljiti kufr da bi se sačuvalo svoj sopstveni život. Ovo je jedan od slučajeva kada je od njega zahtijevano da tako uradi.

⁸⁶ Ovaj slučaj je zabilježio et-Taberī (14/184), el-Hākim u ''*Mustedreku*'' (2/357) i proglašen *sahīhom* od strane edh-Dhehebija, el-Bejheqija u ''*Es-Sunenul-Kubrā*'' (8/208), Ebu Nu'ajm u ''*El-Hilje*'' (1/140), Ibn es-Sa'd u svom ''*Et-Tabeqāt*'' (3/249), 'AbdurRezāq od Ishāqa ibn Rahawejha, kao što stoji u djelu ''*Nasb*

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

...pa je Ahmed okrenuo svoju glavu na drugu stranu.
Jahjā je uzviknuo:

"On ne prihvata opravdanje?"

Pa kada je Jahjā odlazio, *imām* Ahmed je rekao:

"On koristi hadith 'Ammāra kao dokaz, a hadith 'Ammāra je: 'Prošao sam pored njih (mušrikā) dok su te oni psovali (o Allāhov Poslaniče), ja sam im zabranio (da govore takve

---

er-Rāje'' (4/159), Ibn Ebī Hātim, Ibn Merdewejh, Ibn el-Mundhir i Ibn 'Asākir, kao što stoji u djelu ''Ed-Durr el-Mendhūr'' (4/132) i ''El-Matālib el-'Ālije'' (3/347), 'Abd ibn Humejd, el-Fākihī, Ibn Sīrīn, Ebu el-Mutewekkīl i Qatāde, kako što je zabilježio hāfidh Ibn Hadžer u ''Fethul-Bārī'' (12/312). A hāfidh je u djelu ''El-Isābe'' (7/65) rekao: ''Postoji idžmā' (konsenzus) da je ājet ''...osim onoga ko je prisiljen, a srce mu je smireno u imānu'' objavljen u pogledu 'Ammāra."

Sve gornje reference su nađjene u knjizi ''Ridžāl hawl er-Resūl'' (''Ljudi oko Poslanika), gdje također stoji i sljedeće: ''Ammār se nikada nije osjećao skršen, izuzev onog dana kada su njegovi mučitelji uložili sav svoj trud u zločinu i nepravdi. Oni su spaljivali njegovu kožu vatrom, prisilili ga da leži na užarenom pijesku pustinje i užarenom kamenju, pojili ga vodom sve dok nije jedva mogao disati i dok njegove rane i opekotine nisu odrane (guljene). Tada, kada je on osjetio nesojesticu pod dejstvom tog užasa, oni su mu rekli: ''Reci nešto dobro o našim bogovima''. Nastavili su da to govore, a on je to ponavljao nesojestan onoga što govori. Kada je postao svjestan, nakon podleganja njihovom mučenju, on se sjetio šta je rekao i bio je ljut zbog toga. Ovaj postupak je njemu postao tako jasan, da je on to vidio kao neoprostivi grijeh koji ne može biti oprostjen. U par momenata njegovo osjećanje krivice ga je natjeralo da pati toliko da mu je mučenje mušrika djelovalo kao bereket i lahkoća''. A onda je Allāh objavio ovaj ājet u pogledu opravdanja mukraha

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

stvari), pa su me oni mučili', a tebi je (o Jahjā) rečeno: 'Mi želimo da te mučimo'." ⁸⁷

Na to je Jahjā rekao:

"Kunem se Allāhom da pod Allāhovim nebom nisam vidio nikoga ko razumije Allāhov dīn bolje nego ti". ⁸⁸

Onda je On Uzvišeni obavijestio o onim *murteddima*, koji su otvorili svoja prsa *kufru*, čak iako su bili *sigurni* u Istinu, te da su oni rekli: "Mi nismo to uradili izuzev iz straha" – i pored svega toga "Njih čeka Allāhova srdžba i bolna kazna."

Tada je On Uzvišeni obavijestio da razlog njihovog kufra i vječne kazne nije zato što su oni vjerovali u *širk*, niti zbog njihovog neznanja *tewhīda*, niti zbog mržnje prema *dīnu*, niti zbog ljubavi prema *kufru*... Naprotiv, razlog (njihovog kufra i vjerčne kazne) je prosto zbog malog komada *dunjāluka* (ovosvjetskog života) kome su dali

---

⁸⁷ U značenju da je 'Ammār, *radijallāhu 'anhu*, bio zaista (istinski) mučen, a *imam* Ahmed je govorio da oni sāmī ipak još nisu bili u tom stanju, već im je, naprotiv, samo bilo priječeno. Tako sāmē (puste) prijetnje nisu validni *ikrāh* koji bi dozvolio kufr.

⁸⁸ Ovaj događaj su zabilježili Ibn Ebī Ja'lā u svom djelu "Et-Tabeqāt" (1/404) i Ibn el-Džewzī u djelu "Menāqib el-imām Ahmed" od Ebū Bekra el-Merwedhija (474)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

prednost (koga su preferirali) nad *dīnom* i zadovoljstvom Gospodara svjetova.⁸⁹

Pa je On rekao:

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

"To je zato što više vole *dunjālučki* život nego život *āhireta*. A Allāh neće ukazati na pravi put narodu *kāfirskom* (*kāfirima*)"⁹⁰

Pa ih je On, Uzvišeni, protekfirio⁹¹ i obavijestio da ih On neće uputiti čak iako oni pokušaju da se opravdaju tvrdnjom da su to uradili samo iz žudnje (požude) za *dunjālukom*. Pa je On, Uzvišeni, obavijestio da su oni murteddi zbog toga što su dali prednost životu na *dunjāluku* nad *āhiretom*. To su oni čija je srca, sluh i vid Allāh zapečatio

---

⁸⁹ Ovo je samo još jedan odgovor (replika) murdžijama koji tvrde da su "ljubav prema islāmu" i "mržnja prema kufri" prepreke *tekfira* onoga koji pomogne *kāfire* protiv muslimana. Ovi zli zabludnici tvrde da takav *murtedd* ne treba biri protekfiren sve dok je razlog za njegovu *mudhāheru* (pomaganja *kāfirima* protiv muslimana) prosto zbog "dunjālučkog razloga".

⁹⁰ sūra en-Nahl, 107. ājet

⁹¹ U značenju da je Allāh proglasio ove ljude *kāfirima* – kao što je u dijelu tog ājeta: "A Allāh neće uputiti narod *kāfirski* (*kāfire*)."

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

i da su oni nemarni; a onda nas je On obavijestio o njihovoj potvrđenoj stvarnosti:

أَنَّهُمْ فِي الْأَخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

”Oni će na āhiretu biti izgubljeni (propali).”⁹²

---

⁹² sūra en-Nahl, 109. ājet

Petnaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تَفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

”Jer ako oni doznaju za vas,⁹³ kamenovaće vas ili će vas u njihovu vjeru obratiti, i tada nikada nećete uspjeti!”⁹⁴

Pa je On, Uzvišeni, o *ashābul-kehf* (mladićima iz pećine) rekao da su oni u vezi mušrika spomenuli sljedeće:
”Ako oni doznaju za vas (Ako vas oni pokore i nadmoćni nad vama budu), onda će učiniti jednu od dvije stvari:

- 1. Kamenovaće vas. Ovo znači da će vas oni ubiti na najteži mogući način, egzekucijom kamenovanjem.*
- 2. Ili će vas vratiti na svoj put i svoj dīn, a onda, u tom slučaju nikada nećete uspjeti. Ovo znači: Ako se vi složite u pogledu njihovog dīna, nakon što vas oni pokore i potlače,*

---

⁹³ Izvedeno iz riječi *”dhahare, jadhheru”*. Također može biti prevedeno kao *”Da dođu do spoznaje, saznaju”*, kao što je uradio Hilāli/Hān

⁹⁴ sūra el-Kehf, 20. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

onda, u tom slučaju, nikada nećete uspjeti (ući u džennet)."

95

---

⁹⁵ *Imām eš-Šenqīti, rahimehullāh, je u svom komentaru ovoga ājeta rekao: "Neki od učenjaka su iz ovog časnog ājeta uzeli dokaz da je opravdanje ikrāhom od specifičnosti (karakteristika) ovoga ummeta, zato što su Njegove riječi u vezi sa ashābul-kehf (stanovnicima pećine): "Ako oni budu nadmoćni nad vama, oni će vas kamenovati do smrti ili će vas vratiti u njihovu vjeru" su jasne u pogledu njihove prisile i činjenice da oni to (tada) ne bi uradili dobrovoljno. Ali, uprkos tome (ikrāhu), On je o njima rekao: "...u tom slučaju nikada nećete uspjeti". Zato ovo ukazuje da ikrah (prisila) nije bio opravdanje. A ovo značenje svjedoči i potvrđuje hadīthom Tāriq ibn Šihāba o čovjeku koji je ušao u vatru zbog mušice koju je prinio (žrtvovao) dok je bio pod ikrāhom, iz straha da bude ubijen jer su oni ubili njegovog druga koji je odbio da išta žrtvuje (prinese), pa čak i muhu. Ovo je također podržano (potvrđeno) pravilom "delīl el hitāb", drugim riječima "mefhūm el muhālefe" (shvatanjem suprotnog) iz riječ Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem: "Zaista je Allāh oprostio mome ummetu: pogreške, zaborav i ono na šta su prisiljeni". Tako se iz njegovih riječi: "...je oprostio mome ummetu" shvata da druge (prijašnje) mimo ovog ummeta Allāh nije opravdao zbog ovoga. Iako imām Ahmed i Ibn Ebī Hātim spominju da je ovaj hadīth manjkav, raniji i kasniji učenjaci su ga dočekali sa prihvatanjem, a on ima ono što ga podržava u Qur'ānu i vjerodostojnom sunnetu. A što ovoga ummeta tiče, Allāh Uzvišeni je jasno spomenuo njihovo opravdanje ikrāhom u Njegovim riječima: "...osim onoga koji je prisiljen, a srce mu je smireno na imānu." ("Adwā'ul-Bejān", 4/72. i 73.)*

A hadīth o tri opravdanja ("Zaista je Allāh oprostio mome ummetu: pogreške, zaborav i ono na šta su prisiljeni") bilježe Ibn Mādže, el-Hākim, el-Bejheqī, ed-Dārekutnī, et-Taberānī u "El-Kebīr" i u "Es-Sagīr". Hasen (dobrim, prihvatljivim) hadīthom ga je proglasio imām en-Newewī, kao što je spomenuto u "Džāmi' el-Ulūmi wel-Hikem" (350), a el-Albānī ga je proglasio sahihom u

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Ovo je stanje onoga koji se sa njima složi (saglasni) nakon što su ga oni potčinili. Pa kako je onda sa onim koji se sa njima složi, pošalje im delegaciju iz daljine i odgovori im na sve što oni od njega traže – bez imalo pokoravanja, potčinjavanja ili prisile?! A povrh svega ovoga oni ”...**misle da su upućeni**”!⁹⁶

---

svojim fusnotama na ”*El-Miškāt*” (6264) i u ”*Irwā' el-Galīl*” (82), a *sahīhom* ga je proglasio i Ahmed Šākir u svom *tahqīqu* djela ”*El-Ahkām*” od ibn Hazma (5/149)

⁹⁶ sūra el-Erāf, 30. ājet

Šesnaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
أَطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُضْمِرُونَ

”Među ljudima je i onaj koji Allāhu čini *'ibādet* kao da je na ivici (bez pravog uvjerenja); ako ga zadesi dobro – on je smiren, a ako zapadne i u najmanje iskušenje – okreće svoje lice (vraća se nevjerstvu), gubeći tako i *dunjāluk* i *āhiret*. To je, uistinu, očiti gubitak.”⁹⁷

On, Uzvišeni, obavještava: ”Medju ljudima je i onaj koji Allāhu čini *'ibādet* kao da je na ivici...” – u značenju da se klati, ljulja na ivici. ”Ako ga zadesi dobro...” – poput pobjede, časti, zdravlja, osvajanja, bezbjednosti, poboljšanja i slično tome. ”...on je time smiren (zadovoljan)” – drugim riječima, on je čvrst na tome i on kaže: ”To je dobra vjera... Mi ne vidimo u njoj (ništa drugo), izuzev dobrog.” ”Ali, ako ga pogodi iskušenje...” – kao što je strah, bolest, siromaštvo i slično tome: ”...On okreće

⁹⁷ sūra el-Hadždž, 11. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

svoje lice” – drugim riječima, čini odmetništvo od svoga *dīna* i vraća se *ehlu širku* (sljedbenicima *širka*).

Ovaj ajet u potpunosti odgovara stanju onih koji su se u potpunosti okrenuli od ovoga *dīna* u periodu *fitne*,⁹⁸ jer su oni prije ove *fitne* zaista obožavali Allāha "na ivici", drugim riječima "klateći se na ivici". Oni nisu od onih koji Allāha obožavaju sa ubjeđenjem i čvrstinom. Kada su zapali u *fitnu*, oni su se okrenuli od *dīna* i ispoljili *muwāfaqah* mušricima i dali im pokornost; i oni su napustili grupu muslimana da bi otišli skupini mušrika.

Pa su oni sa njima na *āhiretu* – baš kao što su oni sa njima i uz njih na ovome svijetu.⁹⁹ Tako su oni izgubili na ovome svijetu i na *āhiretu*, a "to je očigledan gubitak".

Ovo (je njihovo stanje), iako su mnogi od njih u komforu i neprijatelj im nije nanio nikakvih neprijatnosti. Naprotiv, njihovo mišljenje (shvatanje) o Allāhu je zlo. Oni predpostavljaju (misle): "On će dati pobjedu *bātilu* i

---

⁹⁸ *Fitna*: Jezički iskušenje, ispit, neprijatnost, smutnja, razdor, nered... I kao što je *imām* opisao "strah, bolest, siromaštvo", itd. Ali u njegovom šeri'atskom značenju *fitna* također može značiti i *širk*, *kufir* ili *bid'at*. Pogledaj "Tefsīr et-Taberī" (2/194, 195). Ipak, riječ *fitna* ovdje je korištena u svom jezičkom značenju. On govori o iskušenjima koja su se desila kada je Osmansko carstvo okupiralo zemlje *tewhīda*, Arapsko poluostrvo.

⁹⁹ Zaista baš kao što ovi murteddi brane cioniste i krstaše na ovome svijetu. Molimo Allāha da ima *dā* ono što zaslužuju

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

njegovim sljedbenicima nad haqqom i njegovim sljedbenicima”, pa će tako oni biti uništeni zbog njihovih zlih (niskih) misli o Allāhu, baš kao što je On Uzvišeni rekao u pogledu onih koji su mislili o Njemu zle misli:

وَذَالِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْنَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِّنَ

الْخٰسِرِيْنَ

”I to vaše uvjerenje, koje ste o Gospodaru svom imali, upropastilo vas je, i sada ste nastradali.”¹⁰⁰

Zato, o ti koga je Allāh blagoslovio čvrstoćom na *islāmu*, čuvaj se da ne bi bilo kakva vrsta *šubhe* ušla u tvoje srce, ili bilo kakvo uljepšavanje stvari ovih murteddā; i ne pomišljaj da je pokazivanje slaganja (saglasnosti) i pokornosti mušricima dobra ideja samo u ime nekih ljudi,

---

¹⁰⁰ sūra Fussilet, 23. ājet. A slično je u ājetima u vezi bitke el-Ahzab (sūra el-Ahzāb 10.-12. ājeta):

إِذْ جَاءَكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

”Kad su vam došle i odozgo i odozdo, a duša došla do grkljana, i kad ste o Allāhu svašta pomišljali, tada su vjernici bili u iskušenje staljeni i ne mogu biti gore uznemireni. Kad su licemjeri i oni bolesnih srcā govorili: 'Allāh i Poslanik Njegov su nas samo obmanjivali kad su nam obećavali!’ ”

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

imetka ili stvari koje se cijene. Jer zaista ova *šubha* ¹⁰¹ je ona koja je zabludjela mnoge od ranijih, a takodje onih koji su došli nakon njih – da počine širk Allāhu; ali ih Allāh nije time opravdao. ¹⁰²

Štaviše, mnogi od njih znaju istinu i vjeruju u nju u svojim srcima – pa ipak oni prigrle širk zbog osam (neprihvatljivih) opravdanja, ¹⁰³ koja je Allāh spomenuo u Svojoj Knjizi. Uzvišeni Allāh nikoga neće opravdati zbog ijednog od ovih opravdanja, bila sva od njih prisutna ili samo neka. Pa je On obznanio:

قُلْ إِنْ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

---

¹⁰¹ *Šubha*: sumnja, pogrešno mišljenje, zabluda, množina – *šubuhāt*

¹⁰² A jasno je da ova *šubha* i dalje cirkuliše od strane murđžijā, koji tvrde da činjenje *mudhāhere* "samo u ime nekih ljudi, imetka i stvari koje se poštuju, koje su vrijedne" – nije *riddet*. Zaista riječi selefa su baš kao da oni govore pred nama danas...

¹⁰³ Iako postoji više od osam opravdavanja koja su neprihvatljiva, ovih osam su najčešća opravdavanja

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

”Rreci: "Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da prođe nece imati, i kuće ¹⁰⁴ vaše u kojima se prijatno osjećate draži od Allāha, Njegova Poslanika i džihāda na Njegovom putu – onda sačekajte dok Allāh Svoju presudu ne donese. A Allāh neće uputiti narod griješnički.” ¹⁰⁵

---

¹⁰⁴ Bilo da je to kuća, selo, grad ili nacija – na sve ovo se odnosi riječ *mesākīn* (kuće, prebivališta)

¹⁰⁵ sūra et-Tewbe, 24. ājet

Sedamnaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَيَّ أَدْبَرِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ
الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا
أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

”One koji su od vjere svoje otpali nakon što im je uputa razjašnjena bila, *šejtān* je na grijeh navodio i lažnu im nadu ulivao. ¹⁰⁶ To je zato što su oni govorili onima koji mrze

---

¹⁰⁶ Ovaj ājet je razjašnjen drugim ājetima iz Qur’ana, kao što su 43. i 44. ājet sūre el-En’ām:

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

ono što je Allāh objavio: 'Mi ćemo vam se u nekim stvarima pokoravati.' A Allāh zna njihove tajne. A kako će biti kad im meleki budu duše uzimali, udarajući njihova lica i njihova leđa? To je zato što su oni slijedili ono što Allāha srdi, a mrzili ono čime je On zadovoljan. Zato će on njihova djela poništiti."¹⁰⁷

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا
فَرَحُوا بِمَا آتَوْا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

"Trebalo je da su poslušni postali kad bi im kazna naša došla! Ali, srca njihova su ostala tvrda, a *šejtān* im je lijepim prikazivao ono što su radili. I kada bi zaboravili ono čime su opominjani, mi bismo im kapije svega otvorili; a kad bi se onome što im je dato obradovali, iznenada bismo ih kaznili i oni bi odjednom svaku nadu izgubili."

Također, 42. ājet sūre Ibrāhim:

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ
الْأَبْصَارُ

"A ti nikako ne misli da je Allāh nemaran spram onoga što rade nevjernici! On ih samo pušta do Dana kada će im oči ostati otvorene."

Također i 44. i 45. ājet sūre el-Qalem:

سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

"Mi ćemo ih postepeno odakle se i ne nadaju patnji približavati i vremena im davati, jer je obmana Moja, zaista, jaka!"

¹⁰⁷ sūra Muhammed 25.-28. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Tako je On, Uzvišeni, u pogledu onih koji su se okrenuli nakon što im je istina razjašnjena, spomenuo da su se oni odmetnuli sa znanjem. Njihovo znanje Istine im, uz *riddet*, nije koristilo. *Šejtān* ih je obmanuo svojim zavodjenjem i uljepšavanjem njihovih djela *riddeta* (odmetništva).

Sličan je slučaj sa *murteddima* u ovoj *fitni* (iskušenju). Šejtan ih je zaveo i obmanuo iluzijom da je strah opravdanje za činjenje *riddeta*, te da im uz njihovo znanje istine i uz ljubav prema njoj i svjedočenje nje – njihova djela ¹⁰⁸ neće naškoditi.

A oni su zaboravili da ogromna većina mušrika zna istinu i voli je, svjedoči je – ali oni napuste slijedeće nje i postupanje po njoj iz ljubavi prema *dunjāluku* i iz straha za život i imetak, hranu ili pozicije vođstva. ¹⁰⁹

---

¹⁰⁸ Ciljajući na *mudhāheru* (saradnju sa mušricima protiv muslimana)

¹⁰⁹ Kao što Allāh kaže u 138. i 139. ājetu sūre en-Nisā':

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

أَيَّبَتُّغُونَ ۖ عِنْدَهُمْ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۗ

"Bolnu patnju navijesti licemjerima, onima koji prijateljuju sa nevjernicima, a ne s vjernicima! Zar kod njih traže snagu, a sva snaga pripada samo Allāhu?"

Također u 8. ājetu sūre el-Munāfiqūn:

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

"A snaga je u Allāha i Poslanika Njegova i u vjernika, ali licemjeri ne znaju."

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Onda je On, Uzvišeni, rekao: **”To je zato što su oni govorili onima koji mrze ono što je Allāh objavio: ‘Mi ćemo vam se u nekim stvarima pokoravati’,”**

Pa je On Uzvišeni obavijestio da je razlog njihovog riddeta i uljepšavanja od *šejtāna* i ugleda datog njima – njihovo govorenje onima koji su mrzili ono što Allāh objavljuje: **”Mi ćemo vam se pokoravati u nekim stvarima.”**

Stoga ako iko obeća ograničenu pokornost *mušricima* – onima koji mrze ono što je Allāh objavio – postaje *kāfir* čak i ako ne ispuni ono što je obećao. Šta je onda sa onim koji se složi sa mušricima – sa onima koji mrze ono što je Allāh objavio – u pogledu naredbi upućivanju *'ibādeta* Njemu jedino, bez ikakvih partnera i napuštanje *'ibādeta* drugome mimo Njega od *endādā*, *tāgūtā* i mrtvih, a onda kaže da su oni (*mušrici*) na uputi i da *muwehhidi* griješe u svojoj borbi (protiv obožavaoca *tāgūtā*); i kaže da je pokornost njima i ulazak u njihov *bātil* (lažni) *dīn* – pravi put?! Zaista su ovi ljudi preči (vrijedniji) *riddeta* nego oni koji su obećali mušricima ograničenu pokornost.

A onda nas On Uzvišeni obavještava o užasnom stanju za vrijeme njihove smrti, kada On kaže: **”To je”** – ciljajući na užasne stvari za vrijeme njihove smrti; **”zato što su slijedili ono što je Allāha srdilo i mrzili ono čime je On zadovoljan, pa je On učinio njihova djela besplodnim”**.

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Ni jedan musliman neće sumnjati da slijedenje mušrika, ulaženje u njihovu skupinu i svjedočenje da su oni na istini, saradnja sa njima da se eliminiše tewhīd i njegovi sljedbenici, i pomaganje qibāb (kubadi), prostitucije i homoseksualizma – da je to od "slijedjenja onoga što srđi Allāha i mržnja Njegovog zadovoljstva" – čak iako oni tvrde da je to samo iz straha. Jer zaista Allāh nije opravdao *ehlu ridde* (sljedbenike riddeta) zbog *hawfa* (straha). Naprotiv, On je zabranio posjedovanje *hawfa* (straha) od njih.¹¹⁰

Pa gdje je ovo u poredjenju sa onima koji kažu:
"Ništa (pogrešno) nije došlo od nas, mi smo (i dalje) na našem dinu"?¹¹¹

---

¹¹⁰ Kao što je u 175. ājetu sūre Ālu 'Imrān:

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

"To vas je samo šejtān plašio pristalicama svojim. Njih se ne bojte, već se bojte mene, ako ste vjernici!"

¹¹¹ Mufessir ovoga doba imām eš-Šenqīti, *rahimehullāh*, je u svom tefsīru "*Adwā'ul-Bejān*", u svom komentaru ovih ājeta, rekao: "Svaki musliman bi trebao znati da mu je u ovom vremenu obaveza razmisliti i promišljati o ovim ājetima sūre Muhammed, i da se u najvećoj mjeri čuva žestoke prijetnje garantovane njima (ovim ājetima), zato što su mnogi od onih koji se pripisuju islāmu nesumnjivo upali u ovu žestoku prijetnju. Kāfirī istoka i zapada mrze ono što je Allāh objavio Muhammedu, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, a to je *Qur'ān* i njegovo tumačenje, *sunnet*. Stoga je svaki onaj koji ovim kafirima – onima koji mrze ono što je Allāh spustio – kaže: **"Mi ćemo vam se pokoravati u nekim stvarima"** – ušao u prijetnju ovih ājeta. A vredniji (preči) prijetnje ovih ājeta nego ovi koji su spomenuti (u ājetu) su oni koji kāfirima kažu: "Mi ćemo vam se pokoravati u nekim stvarima" slijedeći

Osamnaesti dokaz

Riječi Uzvišenog Allāha:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَإِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ بِكُمْ وَلَا نَطِيعُ
فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدُ إِنهْمُ
لَكَذِبُونَ

”Jesi li ti vidio kako oni koji su ispoljili *nifāq* (*munāfici*) govore onima koji ne vjeruju (*kāfirima*)¹¹² od onih kojima je data Knjiga: ’Ako budete protjerani, i mi ćemo sigurno s

---

fabricirane, ljudski izmišljene zakone, pokoravajući se tako onima koji mrze ono što je Allāh spustio. Zato, što se tiče njih, nema sumnje da će meleci udarati njihova lica i njihova ledja kada njihove duše budu uzimane. I nema sumnje da su oni na sebe prizovali Allāhovu srdžbu i da oni mrze da Ga zadovolje (umilostive). Nema sumnje da će Allāh učiniti njihova djela propalim. Pa, čuvaj se krajnim oprezom od toga da budeš od onih koji kažu: “Mi ćemo vam se pokoravati u nekim stvarima”

¹¹² Riječ *ihwān* zapravo znači *braća*. Zato razmisli o tome kako ih je Allāh povezo sa *kāfirima* smislom (osjećajem) bratstva. Tako je Allāh one koji pomognu (*kāfirima* protiv muslimana) proglasio *kāfirima* samo zbog njihovog *obećanja* pomaganja njima (protiv vjernika)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

vama poći i Kad se bude ticalo vas, nikada se nikome nećemo pokoriti; a ako budete napadnuti, sigurno ćemo vam u pomoć priskočiti'. Ali je Allāh svjedok da su oni lažovi."¹¹³

Tako je On Uzvišeni napravio vezu bratstva između munāfiqa i kāfira. I On je obavijestio da im oni u tajnosti govore: "(Allāha nam) **Ako budete protjerani, i mi ćemo sigurno sa vama poći**" – u značenju: Ako vas Muhammed porazi i protjera iz vaše zemlje, mi ćemo također napustiti zajedno s vama. "**...i mi se nikada nećemo pokoriti nikome protiv vas**" – u značenju: Mi nećemo slušati riječ nikoga protiv vas, niti ćemo se ikome protiv vas pokoriti. "**A ako budete napadnuti, mi ćemo vam sigurno pomoći**" – u značenju: A ako se Muhammed bude borio protiv vas, mi ćemo vas sigurno podržati i biti sa vama. Onda On, Uzvišeni, svjedoči da su oni lažovi u ovom govoru.

Pa ako je tajno obećavanje *mušricima* da im se pridruži, pomogne ih i izadje u egzil (prognanstvo) zajedno sa njima ako su prognani – (ako je to) kufr i nifak, čak iako je to (obećanje) laž; šta je onda sa onima koji ovo njima ispoljavaju (pokazuju) iskreno; i idu ka njima, ulaze u njihovu pokornost, pozivaju u njoj (tu pokornost) i podržavaju ih, pokoravaju im se, postaju dio njihove grupe, pomažu im svojim imetkom i svojom inteligencijom?

---

¹¹³ sūra el-Hašr, 11. i 12. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Ovo uz činjenicu da *munāfici* nisu to radili (radi drugoga), izuzev od straha od nevolja, kao što je Uzvišeni rekao:

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَخَشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ

”Pa ti vidiš one u čijim srcima je bolest kako žure ka njima (govoreći): ‘Bojimo se da nas kakva nevolje ne zadesi’.” ¹¹⁴

Slučaj većine *murteddā* u ovo vrijeme *fitne* je baš poput toga. A opravdanje mnogih od njih je upravo i baš ovo koje je Allāh spomenuo o **”...onima u čijim srcima je bolest”** – i On nije prihvatio njihovo opravdanje. Uzvišeni Allāh je rekao:

فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۗ فَيُصِيبُحُوا عَلَىٰ
مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا

---

¹¹⁴ sūra el-Mā'ide, 52. ājet. Razmisli zašto je *imām* nastavio da ponavlja ove riječi: *”Ovo zajedno sa činjenicom da munafici ne čine ovo izuzev zbog straha od tragedijā”*? Odgovor je: *imām* uporno želi da ukaže da strah nikada nije opravdanje za *mudhāheru*, za razliku od onoga što današnje murđžije lažno (neosnovano) tvrde

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

أَهْتَوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِيَّاهُمْ لَعَنَكُمْ
حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ

”A Allāh će pobjedu ili nešto drugo od sebe dati, pa će se oni zbog onoga što su u dušama svojim krili kajati. A oni koji vjeruju reći će: 'Jesu li to oni koji su se zaklinjali Allāhom, najtežom zakletvom, da su zaista s vama?' Njihova djela će biti poništena i oni će nastradati.”¹¹⁵

Pa je On Uzvišeni rekao:

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ
بِقَوْمٍ تُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ

”O vjernici, ako neko od vas od vjere svoje otpadne, pa Allāh ce sigurno umjesto njih dovesti ljude koje On voli i koji Njega vole, prema vjericima ponizne, a prema nevjericima ponosite.”¹¹⁶

---

¹¹⁵ sūra el-Mā'ide, 52. i 53. ājet

¹¹⁶ sūra el-Māide, 54. ājet. A ājet se završava riječima:

تُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

”...boriće se na Allāhovom putu i neće se na tom putu prijekora onih koji prekorijevaju bojati. To je Allāhova dobrota koju On

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa je On, Uzvišeni, obavijestio da ako postoje *murteddi* – onda će definitivno postojati i *mudžāhidi*, oni koji vole (Allāha), i koji su voljeni (od strane Allāha). I On ih je opisao kao one koji su blagi i ponizni prema *mu'minima*, a žestoki, grubi i oštri prema *kāfirima*.¹¹⁷

Nasuprot onima čije su blagost, skromnost, skrušenost, poniznost¹¹⁸ upućene obožavaocima kubadi, pripadnicima prostitucije i homoseksualcima; i čije su moć i žestina (strogoća)¹¹⁹ usmjerene na *ehlut-tewhīd i ihlās*

---

daje onome kome On hoće. A Allāh je neizmjereno dobar i Sveznajući.”

¹¹⁷ Kao što se takodje pojavljuje u 29. ājetu sūre el-Feth:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

“Muhammed je Allāhov Poslanik a oni koji su sa njim su žestoki prema *kāfirima* a milostivi su među sobom.”

¹¹⁸ Obrati pažnju kako imam ne spominje “ljubav” niti išta od unutrašnjih (bātin) karakteristika. Naprotiv, on spominje karakteristike koje su ispoljene, spoljašnje, vidljive (*dhāhir*). O ovome se mora pažljivo razmisliti, jer mnogi zabludjeli ljudi tvrde da unutrašnja osjećanja moraju biti uzeta u obzir. Ovakvi ljudi također tvrde da, ako neko *ne voli kufir* – on ne postaje kāfir čak i ako pomogne kāfire protiv *ehlut-tewhīd* (sljedbenika *tewhīda*). Također, duboko razmisli o onome što je *imām* spomenuo pod 14. dokazom: “A onda je On Uzvišeni obavijestio da razlog njihovog kufra i vječne kazne nije zbog toga što su oni vjerovali u širk, niti zbog njihovog neznanja o *tewhīdu*, niti zbog njihove mržnje prema *dīnu*, niti zbog njihove ljubavi prema kufri.”

¹¹⁹ On opet spominje spoljašne osobine (djela). On ne spominje “mržnju” ili slične unutrašnje karakteristike. Pa ipak postoji druga grupa koja kaže: “Bez obzira šta oni rade ili kažu, ne bi trebalo

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

(sljedbenike *tewhīda* i *iskrenosti*).¹²⁰ A ovo je dovoljno kao dokaz za utemeljivanje kufra onome koji se složi sa njima.

A ako on tvrdi da je on *hā'if* (onaj koji se boji), onda je Allāh već rekao: "**...i koji se neće ničijeg prijekora bojati**" – a ovo je suprotno onima koji su napustili iskrenost i džihād zbog straha od mušrika.

Tada je On, Uzvišeni, rekao: "**...oni će se na Allāhovom, putu boriti**" – u značenju: U ime Njegovog *tewhīda*, izdržavajući strpljivo na tome, tražeći (želeći) Lice svog Gospodara, tako da Njegova riječ bude gornja.

---

smatrati i proglasiti ih kāfirima i mušricima dok nije poznato šta je u njihovim srcima."

SubhānAllāh, o Allāhu, slavjen neka si Ti, pa jesmo li mi oni koji znaju šta je u njihovim srcima ili si to Ti? Tj., pa kada i kako će iko od ljudi saznati šta je u njihovim srcima? Mi prosto trebamo suditi u skladu sa *dhawāhir* (*dhāhir*, pojavnim, vanjskim); a što se tiče *bawātin* (*bātin*, sakriveno, unutrašnje, srčano) – to nije poznato nikome izuzev Allāhu jedinom. Ovako, svako ko postupa po širku – biće smatran mušrikom i tretiran kao mušrik, dok se ne pokaje Allāhu i čvrsto ne prihvati *tewhīda*. Slično tome, svako ko postupa po *tewhīdu* – biće prihvaćen i tretiran muslimanom, sve dok ne uradi nešto što negira *tewhīd*." A podržavanje mušrika protiv muslimana je jedno od tih stvari, od stvari koje negiraju *tewhīd*, jedno od *newāqidul-islām* (deset djela koja poništavaju *islām*)

¹²⁰ A ovo opisuje tačno stanje murtedskih režima danas svuda u svijetu. Zato oprezno obrati pažnju na ono što šejh kaže nakon toga: "*A ovo je dovoljno kao dokaz za utemeljivanje (uspostavljanje) kufra onoga koji se složi (saglasni) sa njima*".

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

”Neće se prijekora onih koji prekorevaju bojati” – u značenju: Oni nisu uznemireni zbog onih koji ih optužuju zbog njihovoga *dīna*. Naprotiv, oni nastavljaju na svom *dīnu* kao mudžāhidi iz prošlosti na tom putu, ne obazirući se na prijekor nijedne osobe od stvorenjā, niti na njegovu srdžbu niti zadovoljstvo; njihova jedina ambicija i cilj koji oni žarko traže je zadovoljstvo njihovog *sejjida* (Gospodara), njihovog *ma'buda* (Onoga Kome se čini *'ibādet*) i bježanje od Njegove srdžbe.

Ovo je nasuprot onima čije su ambicije i želje da zadovolje obožavaoce *qibāba* (kubadi) i sljedbenike prostitucije i homoseksualizma – nadajući se u njih i bježeći od svega što ih srđi! A ovo je vrhunac zablude i izdaje.

A onda je On, Uzvišeni, rekao: **”To je Allāhova blagodat koju On daje kome On hoće. A Allāh je neizmjerio dobar i sveznajući.”** Pa je On, Uzvišeni, obavijestio da ove velike vrline i hvale vrijedni kvaliteti, koje posjeduju *ehlul-īmān* (*mu'mini*) i čvrstina na njihovom *dīnu* u vremenu riddeta i fitni – da oni nisu u stanju da ispune ovo iz svoje sopstvene snage i volje – već je, naprotiv, to Allāhova dobrota koju On daje kome On hoće, kao što je On rekao:

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

"On Svojom milošću daruje onoga koga On hoće. A Allāhova blagodät je velika!" ¹²¹

A onda je On, Uzvišeni, rekao:

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

"Vaši *welijji* ¹²² **su samo Allāh, Njegov Poslanik i vjernici koji ponizno obavljaju *namāz* I daju *zekāt*."** ^{123 124}

Pa je On, Uzvišeni, naredio u obliku upozorenja da se ima *muwālāt* sa:

1. Allāhom
2. Njegovim Poslanikom, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i
3. mu'minima (vjernicima).

A unutar ovoga je i zabrana *muwālāta* prema Allāhovim neprijateljima, prema neprijateljima Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i neprijateljima mu'mina.

---

¹²¹ sūra Ālu 'Imrān, 74. ājet

¹²² *Welijj*: jednina od riječi *ewlijā'*. *Welijj*: prijatelj, zaštitnik, pomagač, podrživač...

¹²³ *Rāki'un*: oni koji se saginju, pregibaju i pokoravaju se Allāhu u *namāzu*

¹²⁴ sūra el-Mā'ide, 55. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

I nije nepoznato koja od dvije skupine je bliža Allāhovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, klanjajući namāz i dajući zekāt:

- Jesu li to pripadnici idolā, *qibāb* (kubadi), prostitucije, homoseksualizma, alkohola i zlih (odvratnih) stvari, ili
- pripadnici *ihlāsa* (iskrenosti), oni koji klanjaju *namāza* i oni koji daju *zekāt*?

Tako oni koji se udruže sa suprotnim od njih (vjernika), oni stavljaju *muwālāt* (odanost, vjernost) na pogrešno mjesto. Oni mijenjaju *muwālāt* Allāhu, Njegovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i vjernicima – onima koji klanjaju *namāz* i daju *zekāt* – za *muwālāt* sljedbenicima *širka*, idola i *qibāba* (kubadi).

A onda je On, Uzvišeni, obavijestio da je pobjeda pripada Njegovoj skupini (partiji) i onima koji se ujedine sa njima, jer je rekao:

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ

الْغَالِبُونَ

”Onaj Ko za ewlijā’ uzme Allāha, Njegovog Poslanika i vjernike – pa, Allāhova partija će svakako pobijediti.”¹²⁵

---

¹²⁵ sūra el-Mā’ide, 56. ājet

Devetnaesti dokaz

Svjedočanstvo Uzvišenog Allāha:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ
إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

”Nećeš naći narod koji vjeruje u Allāha i u Sudnji dan, a da prijateljuje sa onima koji se Allāhu i Njegovom Poslaniku suprotstavljaju, makar im oni bili njihovi očevi, njihovi sinovi, njihova braća ili njihovi rođaci...”¹²⁶

Pa je Uzvišeni obavijestio da nećeš biti u stanju naći nikoga ko ima īmāna u Allāha i Sudnji dan, a da prijateljuje sa onima koji se suprotstavljaju Allāhu i Njegovom Poslaniku, bez obzira koliko bile bliske njihove krvne veze. I (obavijestio je) da je ovo (*mudhāhera*) poništavanje (negiranje) *īmāna* i suprotno njemu; te da ovo (*mudhāhera*) i *īmān* ne mogu biti spojeni, izuzev na način na koji se spajaaju voda i vatra.¹²⁷

---

¹²⁶ sūra Mudžādele, 22. ājet

¹²⁷ Tj. ako ih prisilno i spoje, oni jedno drugo poništavaju

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

A On je, Uzvišeni, na drugom mjestu rekao:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ
إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

”O vi koji vjerujete, ne uzimajte očeve vaše ni braću vašu za ewlijā’ ako više vole kufr od imāna. A onaj među vama koji njih bude uzeo za ewlijā’, taj se doista prema sebi ogriješio.”¹²⁸

Tako u ova dva ājeta postoji eksplicitno, jasno upozorenje – da nema opravdanja ni za oga koji se složi sa *kufrom*, čak i ako je to iz straha u ime imetka, roditelja (očeva), sinova, supruga,¹²⁹ djece, rodjaka ili drugih stvari koje ljudi nastoje da upotrijebe kao opravdanje.

A ako On nije dozvolio nikome da ovim specifičnim (određenim) ljudima pokaže ikakvu lojalnost, niti je dozvolio uzimanje njih za ewlijā’ – bilo to zbog straha od štete od njih

---

¹²⁸ sūra el-Tewbe, 23. ājet

¹²⁹ Također u 14. ājetu sūre Tegābun:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ

”O vi koji vjerujete, među ženama vašim i vašom djecom imate neprijatelje, pa ih se pričuvajte.”

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

ili zbog preferiranja (odabiranja) da im se umili; šta je onda sa onim koji uzme daleke, udaljene kafire za *ewlijā'* i prijatelje i pokaže im harmoniju (saglasnost, slaganje) sa njihovim *dīnom* zbog straha za neke od spomenutih stvari i zbog ljubavi prema njima?

A od onoga što je čudno je da oni nastoje da potvrde¹³⁰ ovo (prijateljstvo) i da oni to smatraju *halālom*.¹³¹ Pa tako, zajedno sa *riddetom*, oni također *harām* stvar proglašavaju *halālom* (ohalaljuju *harām*)!¹³²

---

¹³⁰ *Istihsān*

¹³¹ *Istihlāl*

¹³² A ovo je upravo ono što čine murdžije. A kako je samo ovaj citat divan odgovor modernim murdžijama. Ne samo da je *imām* odvojio između *istihlāla* i *mudhāhere* - već je on također jedno nazvao *istihlālom*, a drugo *riddetom*, tako da nema puta murdžijama da učine *te'wīl* ovoga

Dvadeseti dokaz

Naredba Allāha, Slavljenog i Uzvišenog:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
سُخِّرْجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم
بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

”O vjernici, ako ste pošli da se na putu Mome borite i da naklonost moju steknete, Mojim i svojim neprijateljima ne uzimajte za *ewlijā'*, ljubav im poklanjajući, ¹³³ a oni poriču

---

¹³³ *Imām, rahimehullah*, nije spomenuo srednji dio ājeta. Čitav ājet je:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا
بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ سُخِّرْجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Istinu koja vam dolazi i izgone Poslanika i vas, ako vjerujete u Allāha, vašeg Gospodara, i ako ste već izišli radi džihāda na Mom putu, tražeći Moje zadovoljstvo. Vi njima tajno ljubav iskazujete, a Ja najbolje znam što vi skrivate i što obznanjujete. A onaj među vama koji to bude činio – taj je zalutao s Pravog puta.”¹³⁴

Pa je On, Uzvišeni, obavijestio da ko god uzme Allāhove neprijatelje za ewlijā', čak i ako su oni članovi (njegove) porodice "...on je daleko skrenuo sa pravoga puta". U značenju da su oni skliznuli sa pravoga puta (*sirātul-musteqīm*), napustili ga i otišli u zabludu. Pa gdje je ovo u poredjenju sa onim koji tvrdi da je on i dalje na pravom putu i da ga zapravo nije ni napustio?! Ovo je zaista odbacivanje sāmog Allāha – a ko god odbaci Allāha je kafir. To je proglašavanje *halālom* nečega što je Allāh proglasio

---

جَهْدًا فِي سَبِيلِي وَأَتَتَّعَاءَ مَرَضَاتِي تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَحْقَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

“O vjernici, ako ste pošli da se na putu Mome borite i da naklonost svoju steknete, Mojim i svojim neprijateljima ne uzimajte za *ewlijā'*, ljubav im poklanjajući,¹³³ a oni poriču Istinu koja vam dolazi i izgone Poslanika i vas, ako vjerujete u Allāha, vašeg Gospodara, i ako ste već izišli radi džihāda na Mom putu, tražeći Moje zadovoljstvo. Vi njima tajno ljubav iskazujete, a Ja najbolje znam što vi skrivate i što obznanjujete. A onaj među vama koji to bude činio – taj je zalutao s Pravog puta.”

¹³⁴ sūra el-Mumtehine, 1. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

harāmom: a to je *muwālāt kāfirima*. A ko god ohalāli *harām* – on je *kāfir*.

A onda On, Uzvišeni, spominje šubhu onih koji koriste opravdanje rođacima i djecom, pa kaže:

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

”Ni rodbina vaša ni djeca vaša neće vam biti od koristi, na Sudnjem danu On će vas razdvojiti. A Allāh dobro vidi ono što radite.”¹³⁵

Tako On, Uzvišeni, strah za bezbjednost rođaka i djece, niti to da je odvajanje od njih teškoća – nije prihvatio kao opravdanje. Nasuprot tome, on je obavijestio da oni neće biti ni od kakve koristi na Sudnjem danu, niti da će biti od bilo kakve pomoći protiv vječne Allāhove kazne – kao što je On, Uzvišeni, rekao u drugom ājetu:

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
يَتَسَاءَلُونَ

---

¹³⁵ sūra el-Mumtehine, 3. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

”Pa Kad se u rog puhne, tada rodbinskih veza medu njima neće biti i jedni druge neće ništa pitati.”¹³⁶

---

¹³⁶ sūra el-Mu'minūn, 101. ājet

Dvadeset i prvi dokaz

Iz sunneta ono što su zabilježili Ebū Dāwūd i drugi od Semūre ibn Džunduba, *radijallāhu anhu*, a on od Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, da je rekao:

"Ko god se pridruži mušriku i živi sa njim – on je zaista poput njega". ¹³⁷

Pa je on u ovom hadīthu proglasio da **"kogod se pridruži mušriku"** – u značenju: Ko god se ujedini s mušricima, pomiješa sa njima i živi sa njima – on je baš poput njih. Pa šta je sa onime koji pokaže harmoniju (saglasnost i slaganje) sa njima u pogledu njihovog *dīna*, pruži im podršku (zaštitu i zaklon) i pomogne ih?! ¹³⁸

---

¹³⁷ Zabilježio ga je Ebū Dāwūd u svome "*Sunenu*" (2787), et-Tirmidhī u "*Džāmi*" (1605), ed-Dejlemī u "*Musnedu*" (5756), el-Bejheqī u "*Sunenu*" (9/142), a slično i el-Hākīm u "*Mustedreku*" (2/141), a zabilježen je i u rukopisu Taberānija od Merwāna es-Semrija, kao što stoji u "*El-Mizān*" (4/89), te Ebū Nu'ajm u "*Tarih Asbahān*" (1/123) i el-Albanī u "*Sahih el-Džāmi*" (6062), koji ga je ocijenio *hasenom* u "*Es-Silsile es-Sahīha*" (2330).

¹³⁸ Šejh Muhammed bin 'AbdulLatīf Ālu Šejh je rekao: "*Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao: "Ko god se druži s mušrikom i živi sa njim – on je, zaista, kao i on". Ne treba misliti da je svako ko prosto boravi i živi sa mušricima kāfir. Naprotiv, ono što je namjeravano (što se želi) hadīthom je: Ko god je nesposoban da izađe iz sredine mušrika i oni ga prisile da izađe sa njima (da se bori protiv muslimana) – onda je propis u pogledu njega isti propis koji je u pogledu njih (mušrika), u dozvoljenosti ubijanja (njega) i uzimanja njegovog*

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Ako oni kažu:

”(Naše opravdanje je:) Mi smo se bojali”,

...biće im odgovoreno:

”Slagali ste!”

A također i:

”Strah nije opravdanje, kao što je On, Uzvišeni, rekao:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ

فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ

”Među ljudima je i onaj koji kaže: ‘Vjerujem u Allāha’ – a kad radi Allāha bude na muke stavljen, on smatra da je iskušenje od ljudi isto što i Allāhova kazna.”¹³⁹

---

imetka – ali propis nije isti u njegovom tekfīru (on nije kāfir). Ali ako on izađe sa kāfirima da se bori protiv muslimana iz želje (za dunjalučkim koristima) ili iz svog sopstvenog odabira (a da nije prisiljen), ili ih pomogne fizički ili imetkom – onda nema sumnje u činjenicu da je propis u pogledu njegovog kufra isti kao i propis mušrika (tj. da je kāfir kao i oni).” (“Ed-Durerus-Senijje”, 8/456. i 457.) i “Medžmū’atur-Resā’il wel-Mesā’il” (2/135).

¹³⁹ sūra el-’Ankebūt, 10. ājet. Imām eš-Šenqīti, rahimehullāh, je u svom tefsīru ovog ājeta rekao: “Ako pretrpe štetu koju im nanese kāfirima, oni ovu “fitnu (iskušenje) od strane ljudi” čine opravdanjem da se odmetnu od dīna – Allāhu se utječemo – kao da je to (šteta nanijeta njima) žešće nego vječna Allāhova kazna. “Fitna (iskušenje) ljudi” znači: povrede i šteta koju im kāfiri nanose”.

A onda je imām ovaj ājet prokomentarisao 11. ājetom sūre el-Hadždž:

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Pa On, Slavljeni i Uzvišeni, nije opravdao onoga koji se okrene od *dīna* zbog iskušenja koje je doživio, niti (onoga koji se okrene) iz straha. Pa šta onda reći za onoga koji nije bio iskušan ni štetom ni strahom – već, naprotiv, ode ka *bātilu* (laži) zbog ljubavi prema njemu i straha od nevolja?

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۗ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ اِنْقَلَبَ
عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

“A među ljudima je i onaj koji obožava Allāha kao da je na ivici (sumnje): Ako ga dobro zadesi on je zadovoljan time, a ako ga zadesi iskušenje on okreće svoja leđa, on gubi dunjaluk i ahiret a to je velik gubitak.”

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

Zaključak

A dokaza u pogledu ovoga je mnogo – a ovo bi trebalo da bude dovoljno za svakoga koga Allāh želi da uputi.

Ali, što se tiče onoga kome Allāh želi *fitnu* i zabludu – onda je baš kao što je On, Uzvišeni, rekao:

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

”A oni na kojima se ispuni Riječ Gospodara tvoga zaista neće vjerovati, makar im došli svi dokazi, sve dok ne dožive patnju nenasnu.”¹⁴⁰

Mi molimo Allāha, *el-Kerim (Plemenitog), el-Mennān (Darežljivog i Velikodušnog)*, Njegovom milošću, da učini da živimo kao muslimani, da učini da umremo kao muslimani, da nas sakupi (udruži) sa ispravnima, dobrima, ne bijući poniženi, niti kao oni koji su zapali u *fitnu*; a On je od milostivih Najmilostiviji.

---

¹⁴⁰ sūra Jūnus, 96. i 97. ājet

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

I neka Allāh pošalje *salawāt* i *selām* našem poslaniku Muhammedu, njegovoj porodici i svim njegovim *ashābima*.
Āmīn.¹⁴¹

---

¹⁴¹ Kraj riječi *imāma* Sulejmāna bin 'Abdullāha bin Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, Allāh im se smilovao, oprostio njihove grijeha i uveo ih u džennetul-firdews. Allāh učinio njihova dobra djela teškim na mīzānu (vagi), sa njihovim knjigama i podučavanjem tewhīdu. Allāh ih proživio sa poslanicima, sa iskrenim, šehidima i dobrima. Allāh im podario *šefā'at* (zagovaranje) Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Allāh nas primio kao mu'mine, muslimane, muwehhide, *hunefā'*.
Āmīn.

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

DOSADAŠNJA IZDANJA
"KELIMETUL-HAQQ":

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
(*Ebu Ahmed*)
- **Dokazi da je isbāl harām**
(*Ebu Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul' Azīz*)
- **Bolest irdžā'a**
(*grupa autora*)
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfīru*" i odgovori na njega)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte sūfija i ši'ija**
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

- **'Aqīda potpomognute skupine**
(*'AbdulMedžid el-Munī'*)
- **Tewhīd el-hākimijje**
(*grupa autora*)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**
(*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki musliman i muslimanka**
(*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima**
(*Ahmed el-Hālidī*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?**
(*Ebu Muhammed*)
- **Millet Ibrāhīm**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)

DOKAZI ZA PROPIS PRIJATELJEVANJA SA MUŠRICIMA
šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb

- **'Aqīda ehli-sunneta wel-džemā'ata**
(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:
"Wasitijjska 'aqīda", "Tahāwijeve 'aqīda",
"Kitābut-tewhīd", "Tri načela",
"Otklanjanje sumnji",
"Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")
- **Šerī'atski hidžāb**
(Kelimetul-Haqq)
- **Istina o Turcima Osmanlijama**
(Ebū Ahmed)
- **Musliman ili mušrik**
(Ebū Hamza)
- **Dokazi za propis prijateljevanja sa mušricima**
(šejh Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb)
- **Biografija imama Ahmeda, rahimehullāh**